

ZAKON O ZAŠTITI POTROŠAČA U REPUBLICI SRPSKOJ

Službeni glasnik RS br. 6/12

I OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom utvrđuju se osnovna prava potrošača pri kupovini robe i usluga, zaštita bezbjednosti života i zdravlja potrošača, obaveza obavljanja trgovačke djelatnosti na pošten način, prodaja proizvoda i pružanje usluga, deklarisanje proizvoda, odgovornost i garancija za proizvod ili uslugu, nepoštena poslovna praksa, usluge od opšteg ekonomskog interesa, ugovori zaključeni izvan poslovnih prostorija, prodaja na osnovu ugovora na daljinu, nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima, elektronski instrumenti plaćanja, turistički paket-aranžmani, vremensko korišćenje nepokretnosti u turizmu, nosioci zaštite potrošača, zaštita prava potrošača, nadzor i kaznene odredbe, kao i ostala pitanja u vezi sa zaštitom prava potrošača.

Član 2.

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

a) potrošač je fizičko lice koje kupuje, poručuje, stiće ili koristi proizvode ili usluge za svoje potrebe i za potrebe svog domaćinstva ili kome je upućena ponuda za robu ili uslugu,

b) trgovac je privredno društvo ili preduzetnik koji prodaje robu ili pruža usluge potrošačima u sklopu svoje poslovne djelatnosti ili u druge komercijalne svrhe,

v) proizvođač je svako lice koje posluje u Republici Srpskoj (u daljem tekstu: Republika), bez obzira na vrstu ili oblik vlasništva, javno ili privatno i koji u cjelini ili djelimično:

1) proizvodi ili uvozi gotove proizvode, robu, sirovine, i sastavne dijelove, radi prodaje, zakupa, lizinga ili druge vrste prometa,

2) se predstavlja kao proizvođač stavljanjem svog naziva, zaštitnog znaka ili drugog obilježja na robu,

3) kao trgovac trguje proizvodima koji ne sadrži podatke o proizvođaču ako u određenom roku ne obavijesti oštećenog o identitetu proizvođača, odnosno lica od koga je nabavio proizvod,

4) kao trgovac uvoznog proizvoda koji sadrži podatke o proizvođaču, ali ne sadrži podatke o uvozniku,

g) proizvod je svaka roba ili usluga koja može biti u prometu, uključujući javne usluge, objekte, prava i obaveze,

d) roba označava opipljive stvari, koje se nude na tržištu, uključujući i objekte koji se mogu koristiti u skladu sa ovim zakonom,

đ) tehnička roba su složeniji uređaji za čiji je rad neophodna električna energija, ili motor na unutrašnje sagorijevanje (apartni za domaćinstvo, kompjuteri, telefoni, motorna vozila i slično),

e) roba u rasutom stanju (rinfuza) je roba koja nije prethodno zapakovana, a koja je ponuđena na prodaju potrošaču i koja se mjeri u prisustvu potrošača,

ž) usluga je svaka aktivnost koju trgovac pruža u okviru svoje djelatnosti za potrebe potrošača,

z) usluga od opšteg ekonomskog interesa je usluga prodaje električne energije, gasa, toplotne energije, vode, odvoda otpadnih voda, usluga telekomunikacija, poštanska usluga, usluga prevoza putnika u gradskom i međugradskom saobraćaju, usluga održavanja čistoće i druge usluge propisane zakonom, od kojih se određene pružaju posredstvom distributivne mreže, čiji kvalitet, uslove pružanja, odnosno cijenu uređuje ili kontroliše državni organ, republički organ uprave ili drugi nosilac javnog ovlašćenja radi zadovoljenja opšteg društvenog interesa,

i) prodajna cijena je konačna cijena jednog komada robe, ili date količine robe, odnosno konačna cijena usluge, uključujući sve poreze i dažbine,

j) jedinična cijena robe je konačna cijena po kilogramu, litru, metru, kvadratnom metru, kubnom metru ili drugoj mjernoj jedinici koja je u redovnoj upotrebi, uključujući sve poreze i dažbine,

k) jedinična cijena usluge je konačna cijena po kilovat-času struje, gasa ili centralnog grijanja, odnosno kubnom metru vode ili drugoj mjernoj jedinici pružene usluge koja je u redovnoj upotrebi i odgovara prirodi usluge, uključujući sve poreze i dažbine,

l) deklaracija predstavlja podatke o proizvodu, proizvođaču i uvozniku koji se ističu na proizvodu u skladu sa zakonom,

lj) garantni list je isprava koja prati robu i koja sadrži podatke propisane zakonom,

m) poslovna praksa trgovca prema potrošaču (u daljem tekstu: poslovna praksa) je svaka radnja, propuštanje, način ponašanja ili predstavljanja, poslovna komunikacija, uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište, koju je preduzeo trgovac, a direktno je povezana sa promocijom, prodajom ili isporukom proizvoda potrošačima,

n) bitno narušavanje ekonomskog ponašanja potrošača je korišćenje poslovne prakse radi znatnog umanjivanja sposobnosti potrošača da donese odluku zasnovanu na potpunoj obaviještenosti, što dovodi do toga da potrošač donese odluku o poslu koju inače ne bi donio,

nj) kodeks ponašanja je sporazum ili skup pravila donesen na dobrovoljnoj osnovi, koji nije propisan zakonom ili drugim propisom i kojima je uređen način postupanja trgovaca koji su se obavezali da poštuju pravila kodeksa ponašanja u pogledu jedne ili više poslovnih praksi ili privrednih sektora,

o) donosilac kodeksa je svaki subjekt, uključujući pojedinog trgovca ili grupu trgovaca, koji je odgovoran za donošenje i izmjenu kodeksa ponašanja i/ili nadzor nad sprovođenjem tih pravila od onih koji su se obavezali da ga sprovode,

p) profesionalna pažnja je standard stručnih sposobnosti i stepen pažnje za koje se razumno očekuje da će ih trgovac primijeniti u odnosu sa potrošačem, a koji su u skladu sa dobrom poslovnom praksom i opštim načelom savjesnosti na području djelovanja trgovca,

r) poziv na kupovinu je svaki oblik poslovne komunikacije trgovca kojom se navode osnovne karakteristike proizvoda i njegova cijena, i to na način koji je prikladan sredstvu poslovne komunikacije koju trgovac koristi, a čime se potrošaču daje mogućnost kupovine proizvoda,

s) nedozvoljeni uticaj je iskorišćavanje prednosti trgovca u odnosu prema potrošaču i to upotrebom pritiska, bez obzira na to jesu li pritom upotrijebljene sila ili prijetnja, na način kojim se u znatnoj mjeri ograničava sposobnost potrošača da donese odluku zasnovanu na potpunoj obaviještenosti,

t) odluka o poslu je odluka koju donosi potrošač, a odnosi se na to da li će, kako i pod kojim uslovima sklopiti posao, cijenu platiti u cijelosti ili u ratama, proizvod zadržati ili njime dalje raspolagati, koristiti prava koja ima na osnovu ugovora, bez obzira na to da li je potrošač odlučio djelovati ili suzdržati se od djelovanja,

ć) nepoštena odredba u potrošačkom ugovoru je odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i koja, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, narušava ravnotežu prava i obaveza na štetu potrošača,

u) opasan proizvod je proizvod koji nije bezbjedan i označava proizvode koji ne ispunjavaju karakteristike i standarde bezbjednih proizvoda u skladu sa zakonom,

f) potrošački ugovor je svaki ugovor zaključen između trgovca i potrošača,

h) garancija je pisani dokument po kojem proizvođač ili trgovac preuzima obavezu prema potrošaču da bez dodatne naknade vrati cijenu, izvrši zamjenu ili popravku ili na drugi način postupi sa robom široke potrošnje u slučaju da roba ne odgovara specifikaciji koja je data u garantnoj izjavi ili u oglasu koji se na tu robu odnosi,

c) nepoštena poslovna praksa je ponašanje trgovca suprotno zahtjevima profesionalne pažnje, koja bitno narušava ili može bitno narušiti ekonomsko ponašanje prosječnog potrošača i

č) udruženje potrošača je udruženje koje osnivaju potrošači radi predstavljanja i zaštite svojih prava iz ovog zakona.

Član 3.

Osnovna prava potrošača, u smislu ovog zakona su:

a) pravo na zadovoljenje osnovnih potreba podrazumijeva dostupnost najnužnijih proizvoda i usluga, kao što su hrana, odjeća, obuća, stambeni prostor, voda, električna energija, zdravstvena zaštita, obrazovanje i higijena,

b) pravo na bezbjednost je pravo na zaštitu od robe i usluga koje su opasne po život, zdravlje, imovinu ili životnu sredinu, odnosno čije je posjedovanje ili upotreba zabranjena,

v) pravo na informisanost je pravo na raspolaganje tačnim podacima neophodnim za razuman izbor među ponuđenom robom i uslugama,

g) pravo na izbor je mogućnost izbora između više robe i usluga, po prihvatljivim cijenama i uz garanciju kvaliteta,

d) pravo da se čuje glas potrošača je pravo da posredstvom udruženja za zaštitu potrošača bude predstavljan i da učestvuje u radu nadležnih organa koja rješavaju pitanja od interesa za potrošače,

đ) pravo na pravnu zaštitu je pravo da zahtijeva zaštitu u zakonom predviđenom postupku u slučaju povrede prava, i pravo na naknadu materijalne i nematerijalne štete koju mu pričinio trgovac,

e) pravo na obrazovanje je pravo na sticanje osnovnih znanja i vještina neophodnih za pravilan i pouzdan izbor robe i usluga, kao i znanja o osnovnim pravima i obavezama potrošača i načinu njihovog ostvarivanja i

ž) pravna zdrava i održiva životna sredina je pravo na život i rad u okruženju koje nije rizično po zdravlje potrošača.

Član 4.

- (1) Potrošač se ne može odreći prava, niti biti uskraćen za prava koja su mu data ovim zakonom.
- (2) Ništavne su odredbe u potrošačkim ugovorima koje su suprotne odredbama ovog zakona i koje su zaključene na štetu potrošača.
- (3) Primjena odredaba ovog zakona ne utiče na prava koja potrošači imaju na osnovu drugih zakona.
- (4) Na odnose i slučajeve iz oblasti zaštite potrošača koji nisu regulisani ovim zakonom i posebnim propisima primjenjivaće se odredbe zakona kojima se uređuju obligacioni odnosi u Republici.
- (5) Ukoliko se u primjeni ovog zakona pojave različita tumačenja, Zakon će se primjenjivati u korist potrošača.

Član 5.

Nadležni organi za zaštitu potrošača u Republici imaju obavezu i odgovornost za promovisanje, unapređivanje i ostvarivanje prava potrošača.

Član 6.

Zahtjevi iz oblasti zaštite potrošača uzimaće se u obzir prilikom definisanja i sprovođenja politika i aktivnosti nadležnih organa u Republici.

Član 7.

Trgovac koji u skladu sa ovim zakonom potrošačima isporučuje proizvode ili pruža usluge, obavezan je da posluje na jednom od jezika konstitutivnih naroda koji je u službenoj upotrebi u Republici i da u pisanim dokumentima koristi poslovno ime i sjedište, ili skraćeno poslovno ime i sjedište, kako je upisan u odgovarajući registar.

II ZAŠTITA BEZBJEDNOSTI ŽIVOTA I ZDRAVLJA POTROŠAČA

Član 8.

- (1) Proizvodi namijenjeni potrošačima moraju biti sigurni po život i zdravlje potrošača i životnu sredinu.
- (2) Proizvodi moraju odgovarati zdravstvenim, higijenskim, ekološkim i drugim uslovima u skladu sa zakonima kojim se uređuje zdravstvena ispravnost proizvoda, hrane, zakonom kojim se uređuje zaštita prirode i životne sredine, važećim standardima, tehničkim i drugim propisima.

Član 9.

Trgovci su obavezni da proizvode koji su namijenjeni potrošačima čuvaju na način i pod uslovima utvrđenim posebnim zakonom.

Član 10.

Trgovcu je zabranjena prodaja proizvoda namijenjenih potrošačima koji u predviđenom roku trajanja i u skladu sa svrhom i propisanim uslovima čuvanja i korišćenja mogu ugroziti život i zdravlje potrošača, životnu sredinu ili mogu da nanesu štetu imovini potrošača.

Član 11.

- (1) Proizvod mora biti upakovan na način kojim se obezbjeđuje očuvanje kvaliteta, zdravstvene i higijenske ispravnosti u skladu sa ovim zakonom i posebnim propisima.
- (2) Ambalaža mora biti neškodljiva za zdravlje potrošača i životnu sredinu.
- (3) Pakovanje opasnih proizvoda i smjesa vrši se u skladu sa propisima koji uređuju oblast opasnih materija.

Član 12.

Zabranjeno je davanje ličnih podataka o potrošaču trećim licima, bez prethodnog odobrenja potrošača, osim ako nije posebnim zakonom drugačije propisano.

III OBAVEZA OBAVLJANJA TRGOVAČKE DJELATNOSTI U SKLADU SA DOBRIM POSLOVNIM OBIČAJIMA

Član 13.

- (1) Trgovac je obavezan da prodaje proizvod, odnosno pruža uslugu potrošaču na način koji nije u suprotnosti sa profesionalnom pažnjom i dobrim poslovnim običajima.
- (2) Trgovac mora svoje prodajne uslove jasno, vidljivo i čitko istaknuti na prodajnom mjestu.
- (3) Trgovac je obavezan da prodaje proizvode, odnosno pruža usluge svim potrošačima pod istim uslovima.
- (4) Izuzetno od stava 3. ovog člana, trgovac može da daje posebne uslove prodaje za pojedine proizvode ili pojedinim grupama potrošača uz uslov da budu jasno istaknuti na prodajnom mjestu, u skladu sa propisom iz oblasti trgovine.
- (5) Trgovac je obavezan da isporuči potrošaču plaćeni proizvod ili uslugu.
- (6) Trgovcu je zabranjena diskriminacija bilo kojeg potrošača, naročito odbijanjem prodaje proizvoda koji je izložen ili na drugi način pripremljen za prodaju, ili odbijanjem pružanja usluga koje se mogu obaviti, ili uslovljavanjem prodaje proizvoda, ili pružanjem usluga prodajom drugih proizvoda ili pružanjem drugih usluga.

Član 14.

- (1) Trgovac je dužan da rasprodaju proizvoda objavi na uobičajen način na mjestu prodaje.
- (2) Pored označavanja razloga rasprodaje na prodajnom mjestu proizvod na rasprodaji treba biti jasno i vidljivo označen cijenom prije i cijenom nakon sniženja.
- (3) Ako je procenat sniženja cijena objavljen u rasponu, najveći procenat sniženja treba da se odnosi najmanje na jednu petinu vrijednosti svih proizvoda na rasprodaji.

Član 15.

- (1) Proizvod koji je na rasprodaji, a kojem uskoro ističe rok upotrebe, mora dodatno imati vidljivo istaknut krajnji rok upotrebe.
- (2) Proizvodi koji se nude potrošaču moraju biti izloženi, dostupni, mjerljivi i snabdjeveni potrebnom dokumentacijom, u skladu sa zakonom.
- (3) Proizvodi sa posebnim tehničkim svojstvima moraju imati prateću dokumentaciju, u skladu sa zakonom kojim se uređuje standardizacija.

Član 16.

- (1) Trgovac koji na rasprodaji prodaje proizvod sa nedostatkom ili greškom, dužan je da takav proizvod fizički odvoji od redovne prodaje ispravnog proizvoda i vidljivo istakne da je riječ o prodaji proizvoda sa nedostatkom ili greškom, te svaki pojedinačni proizvod posebno označi.
- (2) Trgovac je dužan da upozna kupca sa tim u čemu se sastoji nedostatak ili greška na proizvodu.
- (3) Trgovac koji prodaje proizvode kojima uskoro ističe rok upotrebe, dužan je da takav proizvod fizički odvoji od redovne prodaje ostalih proizvoda i vidljivo istakne da je riječ o prodaji proizvoda kojima uskoro ističe rok upotrebe.

Član 17.

- (1) Zabranjeno je nuđenje izvan prodajnih prostorija, pojedinačno ili sa drugim proizvodima, mlijeka, druge hrane i pića za novorođenčad i odojčad, kao i pribora za korišćenje tih proizvoda, kojima se zamjenjuje prirodan način ishrane.
- (2) Zabranjena je prodaja igračkaka i drugih proizvoda namijenjenih djeci ako su napravljeni od materijala koji može štetno djelovati na zdravlje djece, u skladu sa zakonom.
- (3) Igračke i drugi proizvodi moraju sadržati vidna upozorenja o opasnostima za djecu pri korišćenju proizvoda, kao i upozorenja o ograničenju korišćenja proizvoda namijenjenih djeci do određenih godina života.

IV PRODAJA PROIZVODA I PRUŽANJE USLUGA

Član 18.

- (1) Trgovac ističe prodajnu cijenu proizvoda i usluga u službenoj valuti koja je u upotrebi u BiH.
- (2) Osim prodajne cijene proizvoda iz stava 1. ovog člana, treba biti vidljivo istaknuta cijena za jedinicu mjere istog proizvoda, te naziv i tip proizvoda.
- (3) Prodajna cijena i cijena za jedinicu mjere treba da budu jasno, vidljivo, čitko i nedvosmisleno napisana na proizvodu, odnosno omotu, te na prodajnom mjestu proizvoda i usluge, kao i na proizvodu u izlogu.
- (4) Na proizvodu, osim prodajne cijene, ne smiju se isticati druge cijene, osim u slučaju umanjenja cijene, rasprodaje i slično.

- (5) Cijenu za jedinicu mjere nije potrebno isticati ako je jednaka prodajnoj cijeni proizvoda.
- (6) Za proizvode u rasutom stanju ističe se samo cijena za jedinicu mjere na pakovanju ili neposredno pored proizvoda.
- (7) Ukoliko trgovac prilikom pružanja usluga potrošaču isporučuje rezervne dijelove, obavezan je da označi i cijenu rezervnih dijelova.
- (8) U slučaju prodaje umjetničkih djela ili antikviteta, trgovac nije dužan da istakne prodajnu cijenu na proizvodu ili ambalaži, ako je na proizvod stavio oznaku na osnovu koje se cijena proizvoda može provjeriti u cjenovniku.
- (9) Trgovac je dužan da za prodati proizvod, odnosno pruženu uslugu, izda račun potrošaču, u skladu sa zakonom i posebnim propisima.
- (10) Za robu koja je upotrebljavana, popravljana ili sa nedostatkom, odnosno čija su upotrebna svojstva i karakteristike na drugi način ograničena, trgovac mora na odgovarajući način u prilogu uz račun naznačiti da je riječ o takvoj robi.
- (11) Trgovac je dužan da omogući potrošaču provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa u odnosu na kvalitet i količinu kupljenog proizvoda, odnosno pružene usluge.
- (12) Trgovac je dužan da se pridržava prodajne cijene.

Član 19.

Novčana obaveza potrošača koju plaća posredstvom pošte, banke ili neke druge finansijske institucije za platni promet, smatraće se da je izmirena na dan kada je takva institucija primila od potrošača nalog za plaćanje.

Član 20.

(1) Ako trgovac uz prodaju proizvoda nudi dostavu proizvoda u kuću ili stan potrošača ili neko drugo mjesto, obavezan je da potrošaču proizvod dostavi u ispravnom stanju, ugovorenog kvaliteta i količine, kao i u dogovorenom roku, te mu tom prilikom uruči sva pripadajuća dokumenta, uz obavezno izdavanje potvrde o prijemu proizvoda u pisanoj formi.

(2) Dostavom proizvoda iz stava 1. ovog člana ne smatra se ostavljanje proizvoda ispred vrata kuće ili stana potrošača ili nekog drugog mjesta.

Član 21.

(1) Trgovac je dužan da sačuva sva svojstva proizvoda koji je namijenjen prodaji na način utvrđen važećim propisima o kvalitetu proizvoda ili preporuci proizvođača, a naročito proizvoda koji ima ograničeni rok upotrebe.

(2) Propisani rok upotrebe mora biti jasno, vidljivo i čitko označen na omotu proizvoda.

(3) Zabranjena je prodaja proizvoda koji zbog svojih svojstava ne odgovara uobičajenoj upotrebi i propisanom kvalitetu.

Član 22.

- (1) Trgovac je dužan da potrošača, na njegov zahtjev, upozna sa svojstvima ponuđenog proizvoda.
- (2) Na izabranom uzorku proizvoda trgovac je dužan da prikaže rad i svojstva proizvoda i dokaže njegovu ispravnost, a ukoliko to nije moguće, obavezan je da potrošaču da detaljna uputstva i objašnjenja o proizvodu koji prodaje.
- (3) Trgovac koji ne može ispuniti obavezu iz st. 1 i 2. ovog člana dužan je da proizvod povuče iz prodaje.

Član 23.

- (1) Trgovac je obavezan da potrošaču prilikom prodaje proizvoda preda propisane isprave, kao što su: deklaracija, spisak sopstvenih i ovlašćenih servisa, certifikat, garantni list, uputstvo za sklapanje, uputstvo za upotrebu, upozorenje o mogućoj opasnosti pri upotrebi i druge odgovarajuće podatke kojima se potrošač dodatno upozna sa svojstvima proizvoda.
- (2) Isprave iz stava 1. ovog člana moraju biti napisane jasno, vidljivo i čitko na jednom od jezika konstitutivnih naroda koji je u službenoj upotrebi u Republici.
- (3) Prevod isprava iz stava 1. ovog člana koji je proizvođač pripremio mora biti identičan originalnom tekstu.

Član 24.

- (1) Trgovac je obavezan da proizvod prodaje sa originalnim omotom ili ambalažom, a na zahtjev potrošača dužan je da proizvod posebno zamota.
- (2) Ukoliko na zahtjev potrošača trgovac vrši dodatno pakovanje proizvoda i to korišćenjem posebnog papira za zamotavanje i upotrebom dodatnih ukrasa, cijena papira i dodatnih usluga treba biti jasno i vidljivo istaknuta.
- (3) Omot (kesice, poseban papir i drugo) koji ima logotip i/ili naziv proizvođača i/ili trgovca smatra se reklamnim sredstvom koje trgovac ne smije posebno zaračunati kupcu.
- (4) Omot treba biti neškodljiv za zdravlje, prilagođen obliku i masi proizvoda i ne smije stvarati zabunu kod potrošača u pogledu mase i veličine proizvoda.
- (5) U neto masu robe ne smije se uračunavati težina materijala za pakovanje.

Član 25.

- (1) Trgovac je dužan da vodi posebnu Knjigu reklamacija.
- (2) Potrošač ima pravo da podnese reklamaciju u pisanom obliku, u slučaju nedostatka na proizvodu ili usluzi, pogrešno zaračunate cijene i drugih nedostataka.
- (3) Trgovac je dužan da na vidnom mjestu u prodajnom objektu drži Knjigu reklamacija.
- (4) Trgovac je dužan da na reklamaciju potrošača odgovori u roku od osam dana od dana njenog prijema.
- (5) Trgovac je obavezan da vodi i čuva Knjigu reklamacija, najmanje godinu dana po isteku poslovne godine za koju se vodi Knjiga reklamacije.

(6) Ministar trgovine i turizma (u daljem tekstu: ministar) pravilnikom propisuje oblik i sadržaj Knjige reklamacija.

Član 26.

(1) U slučaju nedostatka na proizvodu, trgovac je po zahtjevu i izboru potrošača dužan da:

- a) ukloni nedostatak na proizvodu o svom trošku,
- b) zamijeni proizvod sa nedostatkom drugim istovjetnim novim ispravnim proizvodom ili
- v) vrati plaćeni iznos i nadoknadi stvarne, razumne troškove vraćanja proizvoda sa nedostatkom.

(2) Ako je nedostatak vidljiv, potrošač je obavezan da trgovcu dostavi zahtjev iz stava 1. ovog u pisanoj formi u roku od osam dana od dana preuzimanja proizvoda.

(3) Ako potrošač naknadno otkrije skriveni nedostatak na proizvodu, obavezan je da zahtjev iz stava 1. ovog člana u pisanoj formi podnese trgovcu u roku od 60 dana od dana kada je skriveni nedostatak otkriven, a najkasnije u roku od dvije godine od dana preuzimanja proizvoda.

(4) Rok iz stava 3. ovog člana ne odnosi se na proizvode sa garancijom (garantnim listom).

(5) Uz zahtjev iz st. 2. i 3. ovog člana potrošač je dužan da dostavi kopiju računa.

(6) Ako potrošač nakon 30 dana od dana kada je proizvod kupio otkrije skriveni nedostatak na proizvodu, osim vraćenog plaćenog iznosa iz stava 1. tačka v) ovog člana, potrošaču pripadaju i kamate po stopama poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca, od dana kupovine do dana isplate.

Član 27.

(1) Ako je usluga obavljena nepravilno ili djelimično, trgovac je po zahtjevu potrošača dužan da:

- a) uslugu ponovo obavi, odnosno dovrši i
- b) umanjí ugovorenu cijenu usluge zbog slabijeg kvaliteta.

(2) Ako je nedostatak vidljiv, potrošač treba da zahtjev iz stava 1. ovog člana u pisanoj formi dostavi trgovcu u roku od osam dana od dana obavljene usluge.

(3) Ako potrošač naknadno otkrije skriveni nedostatak na obavljenoj usluzi, zahtjev treba u pisanoj formi da podnese u roku od 60 dana od dana kada je skriveni nedostatak otkriven, a najkasnije u roku od dvije godine od dana obavljene usluge.

(4) Rok iz stava 3. ovog člana ne odnosi se na usluge za koje je obavezan garantni list.

(5) Uz zahtjev iz st. 2. i 3. potrošač je dužan da dostavi kopiju računa.

(6) Ako potrošač nakon 30 dana od dana kada je usluga obavljena otkrije skriveni nedostatak na obavljenoj usluzi, osim vraćenog iznosa umanjénja iz stava 1. tačka b) ovog člana, potrošaču pripada i kamata na iznos umanjénja, po stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca, od dana izvršene usluge do dana isplate.

Član 28.

(1) Ako u slučajevima iz čl. 26. i 27. ovog zakona trgovac ne osporava nedostatak, dužan je da bez odgađanja udovolji zahtjevu potrošača.

(2) Ako trgovac osporava nedostatak, dužan je da potrošaču odgovori u pisanoj formi u roku od osam dana od prijema zahtjeva.

Član 29.

(1) Ako trgovac osporava nedostatak, a potrošač ne odustaje od svog zahtjeva, stručno mišljenje o opravdanosti zahtjeva daje ovlašćeni sudski vještak ili ovlašćena tijela u Republici.

(2) Ako se vještačenjem dokaže nedostatak na proizvodu ili usluzi, troškove vještačenja snosi trgovac.

Član 30.

(1) Ukoliko je potrošač odlučio da koristi pravo u skladu sa članom 26. stav 1. tačka v), trgovac je dužan da preuzme proizvod od potrošača o svom trošku i da ga pošalje na servis, kao i da ga ispravnog vrati potrošaču, ili da o svom trošku obezbijedi posredstvom serviseru otklanjanje nedostatka na proizvodu u domu potrošača.

(2) Obaveza trgovca iz stava 1. ovog člana odnosi se i na proizvode u garantnom roku.

Član 31.

(1) Ako se proizvod koji je potrošač dao trgovcu radi upućivanja u ovlašćeni servis na popravku, održavanje ili doradu, izgubi ili uništi, trgovac je dužan da potrošaču po njegovom izboru:

a) u roku od osam dana od dana podnošenja zahtjeva potrošača isporuči novi proizvod sa istim svojstvima i za istu namjenu ili

b) bez odgađanja vrati iznos u visini maloprodajne cijene novog proizvoda.

(2) Ako trgovac ili ovlašćeni servis ošteti ili pokvari proizvod koji je primio na popravku, održavanje ili doradu, dužan je da o vlastitom trošku popravi oštećenje, odnosno otkloni kvar, odmah po prijemu reklamacije potrošača za izvršenu popravku, održavanje ili doradu, a najkasnije u roku od tri dana od dana prijema reklamacije, ukoliko se na taj način ne smanjuje vrijednost i upotrebljivost proizvoda.

(3) Ukoliko trgovac ili ovlašćeni servis ne postupe u skladu sa stavom 2. ovog člana, potrošaču pripada pravo iz stava 1. t. a) i b) ovog člana.

V DEKLARISANJE PROIZVODA

Član 32.

(1) Proizvodi namijenjeni potrošačima moraju imati deklaraciju u skladu sa zakonom, tehničkim i drugim propisima, odnosno standardima.

(2) Deklaracija mora biti napisana na jednom od jezika konstitutivnih naroda koji je u službenoj upotrebi u Republici.

Član 33.

(1) Deklarisanje proizvoda je navođenje na proizvodu ili omotu proizvoda podataka kojima se identifikuju proizvodi, svojstva proizvoda, te podaci o proizvođaču i trgovcu koji proizvod stavlja u prodaju.

(2) Deklaracija je podatak, oznaka, proizvođački ili trgovački žig, slika (ilustracija), znak na proizvodu i njegovom omotu, pisani dodatak, pločica, karika, kopča i slično, što je smješteno na proizvodu i/ili omotu proizvoda, te prati proizvod ili se na njega odnosi.

(3) Deklaracija je obavezna za svaki proizvod i treba da sadrži najmanje sljedeće podatke:

a) naziv proizvoda, ime pod kojim se proizvod prodaje,

b) tip proizvoda ili model proizvoda,

v) naziv (poslovno ime) i adresu proizvođača, a za uvozne proizvode, naziv (poslovno ime) i sjedište uvoznika, te zemlju porijekla i

g) minimalni rok trajanja proizvoda, zavisno od prirode proizvoda.

(4) Kod prethodno zamotanog proizvoda, deklaracija treba da sadržava i neto masu, te ako postoje, modifikovana svojstva proizvoda i organizama, sastavne dijelove i dodatke, kao i postupak kojim je to ostvareno.

(5) Naziv pod kojim se proizvod prodaje je oznaka ili opis proizvoda i njegove upotrebe, ako je potrebno, koje je dovoljno da tačno omogući kupcu da prepozna traženi proizvod i razlikuje ga od drugih sličnih proizvoda sa kojima bi ga bilo moguće zamijeniti.

(6) Sadržaj deklaracije za pojedine proizvode ili grupe proizvoda propisuju nadležni organi u skladu sa posebnim propisom.

(7) Adresa iz stava 3. tačka v) ovog člana obavezno sadrži: mjesto, ulicu i broj, broj telefona i telefaksa, te adresu elektronske pošte.

(8) Smatraće se da proizvod, njegovi sastojci ili dodaci, kao i organizmi imaju modifikovana svojstva u smislu stava 4. ovog člana ako:

a) stručno mišljenje zasnovano na odgovarajućoj analizi može pokazati da su utvrđena svojstva različita u poređenju sa uobičajenim za taj proizvod, sastavom ili dodatkom kao i organizmi, uzimajući u obzir prihvaćene granice prirodnih različitosti za ta svojstva,

b) postoji prisustvo materije u proizvodu, sastavu ili dodatku, kao i organizmu, koja nije prisutna u istom takvom već postojećem, a koja može ili za koju se procjenjuje da bi mogla uticati na zdravlje i

v) postoji prisustvo materije u proizvodu, sastavu ili dodatku, kao i organizmu, koja nije prisutna u istom takvom već postojećem, a koja izaziva opravdanu sumnju da proizvod nije podesan za upotrebu.

(9) Podaci navedeni u deklaraciji ne smiju se uklanjati ili mijenjati.

VI ODGOVORNOST I GARANCIJA ZA PROIZVOD ILI USLUGU

Član 34.

Proizvođač je odgovoran za štetu uzrokovanu greškom u njegovom proizvodu u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuju obligacioni odnosi u Republici.

Član 35.

Trgovac je odgovoran za nedostatke na robi koji postoje u trenutku prenosa rizika na potrošača, bez obzira da li je potrošač svjestan nedostataka u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuju obligacioni odnosi u Republici.

Član 36.

(1) Za tehnički složene proizvode proizvođač, odnosno trgovac, dužan je da utvrdi i u tehničkom uputstvu navede rok obezbijeđenog servisiranja i da snabdije tržište rezervnim dijelovima, priborom i drugim proizvodima bez kojih se taj proizvod ne može upotrebljavati prema predviđenoj namjeni (u daljem tekstu: rezervni dijelovi).

(2) Rok iz stava 1. ovog člana ne smije biti kraći od tri godine za aparate za domaćinstvo, odnosno pet godina za druge tehnički složene proizvode, ako posebnim propisom nije drugačije određeno.

(3) Nakon prestanka proizvodnje proizvoda, proizvođač ili trgovac dužan je da obezbijedi nabavku rezervnih dijelova radi održavanja proizvoda, u roku koji za tehnički složene proizvode ne može biti kraći od deset godina.

(4) Ako proizvođač, odnosno trgovac nema sopstveni servis u Republici, dužan je da za tehnički složene proizvode obezbijedi i spisak pravnih i fizičkih lica koja su ovlašćena za servisiranje.

Član 37.

(1) Proizvođač, odnosno trgovac, dužan je da ovlašćene servise i tržište redovno snabdijeva potrebnom vrstom i količinom rezervnih dijelova.

(2) Ovlašćen je servis onaj koji ima punovažnu punomoć proizvođača da može servisirati proizvode i ima potpisan ugovor za nabavku rezervnih dijelova.

VII NEPOŠTENA POSLOVNA PRAKSA

Član 38.

(1) Nepoštena praksa je zabranjena.

(2) Poslovna praksa je nepoštena, ako:

a) je suprotna zahtjevima profesionalne pažnje i

b) u smislu određenog proizvoda, bitno narušava ili može bitno da naruši ekonomsko ponašanje prosječnog potrošača kome je takva praksa namijenjena ili do kojega ona dopire, odnosno prosječnog člana određene grupe potrošača na koju je ta praksa usmjerena i

v) je obmanjujućai agresivna.

(3) Poslovna praksa koja može bitno narušiti ekonomsko ponašanje samo jasno odredive grupe potrošača koji su zbog tjelesnih ili duševnih mana, dobi ili lakomislenosti posebno osjetljivi na određenu poslovnu praksu ili određeni proizvod, i to na način na koji je trgovac mogao razumno da predvidi, procjenjivaće se sa stanovišta prosječnog člana te grupe potrošača.

(4) Odredba stava 3. ovog člana ne utiče na dozvoljenost korišćenja uobičajene i zakonite reklamne prakse preuveličavanja ili davanja izjava za koje se ne očekuje da budu shvaćene doslovno.

Član 39.

(1) Poslovna praksa smatra se obmanjujućom ako sadrži netačne informacije, zbog čega je neistinita ili ako na neki drugi način, uključujući njeno cjelokupno predstavljanje, pa čak ako je informacija činjenjično tačna, obmanjuje ili može zavarati prosječnog potrošača u pogledu neke od okolnosti navedenih u stavu 2. ovog člana, čime ga navodi ili ga može navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio.

(2) Okolnosti iz stava 1. ovog člana na koje se obmanjujuća poslovna praksa odnosi su:

a) postojanje ili priroda proizvoda,

b) osnovna obilježja proizvoda, kao što su njegova dostupnost, prednosti, rizici, način izrade, sastav, dodaci koji prate proizvod, postojanje pomoći koja se pruža potrošačima poslije prodaje i postupanje po njihovim pritužbama, način i datum proizvodnje ili pružanja usluge, dostava, podobnost za upotrebu, način upotrebe, količina, specifikacija, država proizvodnje i država porijekla žiga, očekivani rezultati upotrebe ili rezultati sprovedenih testova ili provjera na proizvodu,

v) obim obaveza trgovca, motivi trgovačke prakse, te priroda postupka prodaje, bilo koja izjava ili simbol koji se odnosi na direktno ili indirektno sponzorstvo ili odobrenje trgovca ili proizvoda,

g) cijena proizvoda ili način na koji je ona izračunata ili postojanje određene pogodnosti u pogledu cijene,

d) potreba za servisiranjem, rezervnim dijelovima, zamjenom ili popravkom,

đ) položaj, osobine i prava trgovca ili njegovog zastupnika, kao što su njihov identitet, imovina, kvalifikacije, status, članstvo u određenim udruženjima ili povezanost sa nekim drugim subjektima, njihovo industrijsko, komercijalno ili intelektualno vlasništvo, nagrade i priznanja,

e) prava potrošača, uključujući prava koja potrošač ima na osnovu pravila o odgovornosti za materijalne nedostatke i

ž) rizici kojima potrošač može biti izložen.

(3) Poslovna praksa takođe se smatra obmanjujućom ako, u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, prosječnog potrošača navede ili ga može navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio, a što uključuje:

a) bilo koji oblik stavljanja proizvoda na tržište, uključujući i komparativno oglašavanje koje dovodi do poistovjećivanja tog proizvoda sa nekim drugim proizvodom, zaštićenim znakom, zaštićenim imenom ili drugim znakom raspoznavanja konkurenta na tržištu i

b) nepoštovanje obaveza, od trgovca, koje proizlazi iz kodeksa ponašanja koji ga obavezuje, pod pretpostavkom da ta obaveza ne predstavlja namjeru već je riječ o čvrstoj obavezi koju je moguće

provjeriti i pod pretpostavkom da je trgovac u okviru poslovne prakse naznačio da je vezan kodeksom ponašanja.

Član 40.

(1) Poslovna praksa smatra se obmanjujućom ako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, kao i ograničenja konkretnog sredstva komunikacije, ne sadrži važne informacije koje su, zavisno od konteksta, potrebne prosječnom potrošaču da bi mogao donijeti odluku o poslu zasnovanu na potpunoj obaviještenosti i time ga navede ili ga može navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio.

(2) Uzimajući u obzir okolnosti iz stava 1. ovog člana, obmanjujućom praksom takođe se smatra:

a) ako trgovac skriva obavještenja iz stava 1. ovog člana ili ako su pružena obavještenja nejasna, nerazumljiva, dvosmisljena ili neblagovremena i

b) ako trgovac ne navede poslovnu svrhu poslovne prakse, a ona nije očigledna iz konteksta, a u oba slučaja, takva praksa, prosječnog potrošača navede ili ga može navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio.

(3) Kada trgovac pri prenošenju poslovne prakse koristi konkretno sredstvo komunikacije koje je ograničeno vremenom ili prostorom, prilikom ocjene da li je određeno važno obavještenje izostavljeno, brinuće se o tim ograničenjima, kao i o ostalim mjerama koje je trgovac preduzeo da bi se to obavještenje dostavilo potrošaču na neki drugi način.

(4) U slučaju poziva na kupovinu, ako to već nije očigledno iz konteksta, bitnim se smatraju informacije o:

a) osnovnim karakteristikama proizvoda u mjeri koja odgovara proizvodu i sredstvu komunikacije koje se koristi,

b) nazivu i adresi prodavca, te po potrebi, nazivu i adresi prodavca u čije ime posluje,

v) prodajnoj cijeni proizvoda, ili kad priroda proizvoda ne omogućava da cijena bude izračunata unaprijed,

g) načinu na koji će cijena iz tačke v) ovog stava biti izračunata,

d) dodatnim poštanskim troškovima, te troškovima prevoza i dostave, a kada ti troškovi ne mogu biti izračunati unaprijed, sa naznakom da se plaćaju i ti dodatni troškovi,

đ) uslovima plaćanja i dostave, te ostalim elementima ispunjenja ugovora, kao i o načinu na koji se postupa po pritužbama potrošača, ako ti elementi odstupaju od zahtjeva profesionalne pažnje,

e) postojanju prava na raskid ili otkaz ugovora, ako je riječ o proizvodima ili pravnim poslovima u pogledu kojih su predviđena i ta prava i

ž) druge informacije koje je trgovac dužan da pruži potrošaču prilikom bilo koje vrste poslovne komunikacije, uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište u skladu sa ovim zakonom i drugim propisima.

Član 41.

Obmanjujućom poslovnom praksom trgovca smatra se:

- a) neistinita tvrdnja prodavca da je potpisnik određenog kodeksa ponašanja,
- b) neovlašćeno isticanje zaštitnih znakova, znakova kvaliteta ili sličnih znakova,
- v) neistinita tvrdnja trgovca da je određeni kodeks ponašanja odobren od nadležnog organa ili određene organizacije,
- g) neistinita tvrdnja trgovca da njegovu poslovnu praksu ili prodaju proizvoda odobrava, podržava ili pomaže određeni nadležni organ ili određena organizacija ili istinita tvrdnja istog sadržaja u slučaju da se trgovac ne pridržava uslova pod kojima mu je dato odobrenje, podrška ili pomoć,
- d) poziv na kupovinu proizvoda po određenoj cijeni, bez isticanja činjenice da trgovac ima opravdane razloge da vjeruje da neće biti u mogućnosti da ponudi isporuku tog ili sličnog proizvoda po navedenoj cijeni, u vrijeme i u količini koji su razumni s obzirom na proizvod, obim oglašavanja proizvoda i ponuđenu cijenu, odnosno da neće biti u mogućnosti da obezbijedi da drugi trgovac isporuči taj ili sličan proizvod po navedenoj cijeni, u vremenu i u količini koji su razumni s obzirom na navedene okolnosti,
- đ) poziv na kupovinu proizvoda po određenoj cijeni, a zatim odbijanje da se kupcu pokaže oglašavani proizvod ili odbijanje prihvatanja porudžbine potrošača, odnosno dostave proizvoda u razumnom roku ili pokazivanje neispravnog uzorka proizvoda, a sve s namjerom reklame nekog drugog proizvoda,
- e) neistinita tvrdnja trgovca da će proizvod biti dostupan samo u kratkom roku ili da će biti dostupan u kratkom roku pod određenim uslovima, s ciljem da se potrošač navede da donese odluku o kupovini bez odgađanja, odnosno da mu se uskrati mogućnost ili vrijeme potrebno za donošenje razumne odluke,
- ž) neistinita tvrdnja trgovca ili na drugi način stvaranje pogrešnog utiska da je određeni proizvod u prometu u skladu sa važećim propisima,
- z) predstavljanje prava koja su potrošaču garantovana zakonom kao posebne prednosti koju trgovac nudi potrošaču,
- i) upotreba uredničkog prostora u medijima za oglašavanje proizvoda, odnosno propuštanje trgovca da u sadržaju oglasa zvukom ili slikom naglasi da je riječ o plaćenom oglašavanju, a ne o sadržaju iza kojeg stoji uredništvo,
- j) neistinita tvrdnja trgovca o prirodi i značaju rizika kome potrošač izlaže sebe ili svoju porodicu ako ne kupi određeni proizvod,
- k) oglašavanje proizvoda koji je sličan proizvodu koji je proizveo neki drugi proizvođač i to na način da se namjerno navodi potrošač na pogrešan zaključak da je oglašavani proizvod proizveo taj drugi proizvođač,
- l) ukoliko trgovac uspostavlja, vodi ili oglašava sistem prodaje proizvoda u okviru kojeg potrošač plaća naknadu za mogućnost ostvarenja prihoda koji ne zavisi od uspješnosti prodaje određenog proizvoda, već od učestvovanja drugih potrošača u tom sistemu prodaje,
- lj) neistinita tvrdnja trgovca da prestaje sa poslovanjem ili da se premješta u druge poslovne prostorije,
- m) neistinita tvrdnja trgovca da određeni proizvod povećava šansu za nagradu u igrama na sreću,
- n) neistinita tvrdnja trgovca da određeni proizvod može izliječiti određenu bolest, disfunkcionalnost ili malformaciju,

n) pružanje netačnih informacija o uslovima na tržištu ili mogućnosti kupovine određenog proizvoda na tržištu, s ciljem da se potrošač navede da proizvod kupi pod uslovima koji su nepovoljniji od uobičajenih tržišnih uslova,

o) tvrdnja da se raspisuje nagradna ili promotivna igra ako se nakon toga ne dodijeli obećana nagrada ili odgovarajuća zamjena za nju,

p) opisivanje proizvoda riječima gratis, besplatno, bez naknade ili drugim riječima sličnog značenja, ako je potrošač dužan da snosi bilo kakav trošak osim neizbježnog troška javljanja na oglas i preuzimanja, odnosno dostave proizvoda,

r) stavljanje računa ili sličnog dokumenta kojim se zahtijeva plaćanje u oglasni materijal, čime se kod potrošača stvara pogrešan utisak da je već naručio oglašavani proizvod i

s) neistinita tvrdnja ili stvaranje pogrešnog utiska da trgovac ne postupa u okviru svoje poslovne djelatnosti, profesije ili zanata ili lažno predstavljanje trgovca kao potrošača.

Član 42.

Poslovna praksa trgovca smatra se agresivnom ako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, korišćenjem uznemiravanja, prinude, uključujući fizičku silu ili prijetnju, te nedopušten uticaj, u bitnoj meri umanjuje ili može da umani slobodu izbora ili postupanja prosječnog potrošača u pogledu proizvoda, te ga time navodi ili ga može navesti da donese odluku koju inače ne bi donio.

Član 43.

Prilikom odlučivanja o tome da li je u poslovnoj praksi korišćeno uznemiravanje, prisila, uključujući fizičku silu ili prijetnju, ili nedozvoljeni uticaj, uzimaju se u obzir sljedeći kriterijumi:

a) vrijeme, mjesto, priroda i trajanje agresivne prakse,

b) upotreba prijetećeg ili uvredljivog jezika ili ponašanja,

v) činjenica da trgovac svjesno, u namjeri da utiče na odluku potrošača u vezi sa proizvodom, koristi nesretne ili druge teške okolnosti u kojima se potrošač nalazi, a koje utiču na sposobnost rasuđivanja potrošača,

g) teška ili nesrazmjerna vanugovorna prepreka koju trgovac postavlja potrošaču koji želi da ostvari svoje ugovorno pravo, uključujući pravo da raskine ili poništi ugovor ili izabere drugi proizvod ili drugog trgovca i

d) prijetnja trgovca da će prema potrošaču preduzeti određenu radnju koja nije u skladu sa zakonom.

Član 44.

(1) Agresivnom poslovnom praksom smatra se:

a) stvaranje utiska kod potrošača da ne može napustiti poslovne prostorije dok ne zaključi ugovor,

b) posjeta trgovca potrošaču u njegovom domu, bez prethodne saglasnosti potrošača, osim u slučajevima ostvarivanja potraživanja iz ugovora,

v) višestruko obraćanje potrošaču, protivno njegovoj volji, telefonom, faksom, elektronskom poštom ili drugim sredstvom za daljinsku komunikaciju, osim u slučajevima ostvarivanja potraživanja iz ugovora,

g) zahtjev da potrošač, koji namjerava da ostvari svoja prava iz polise osiguranja, dostavi dokumenta koji se ne mogu smatrati značajnim za ocjenu osnovanosti njegovog zahtjeva ili uporno izbjegavanje da se odgovori na zahtjev potrošača radi odvratanja od ostvarivanja njegovih ugovornih prava,

d) direktno podsticanje djece posredstvom oglasa da kupe ili utiču na roditelje ili druga odrasla lica da za njih kupe proizvod koji je predmet oglašavanja,

đ) zahtijevanje plaćanja proizvoda, odmah ili sa odgađanjem, ili vraćanje ili čuvanje proizvoda koji je trgovac nabavio, a potrošač ga uopšte nije naručio,

e) direktno obavještavanje potrošača da će posao ili opstanak trgovca biti ugrožen ako potrošač ne kupi određeni proizvod ili uslugu i

ž) stvaranje pogrešnog utiska kod potrošača da je osvojio ili da će preduzimanjem određene radnje osvojiti nagradu ili neku drugu korist, kada nagrada ili korist ne postoji ili ako je preduzimanje bilo koje radnje u cilju osvajanja nagrade ili koristi uslovljeno time da potrošač plati određeni iznos novca ili pretrpi određene troškove.

(2) Odredba iz stava 1. tačke v) ovog člana ne utiče na primjenu pravila ovog zakona ili drugih propisa o ograničenju ili zabrani korišćenja određenih sredstava za daljinsku komunikaciju u određenim okolnostima.

Član 45.

(1) Trgovci mogu donijeti Kodeks ponašanja i odgovorni su za poštovanje pravila ponašanja iz kodeksa.

(2) Ministarstvo trgovine i turizma (u daljem tekstu: Ministarstvo) će podsticati trgovca ili grupu trgovaca koji su pristupili kodeksu ponašanja da kontrolišu pojavu poslovne prakse trgovaca i da obavještava potrošače o postojanju i sadržini kodeksa ponašanja.

(3) Odredbe kodeksa ponašanja ne mogu biti u suprotnosti sa važećim propisima koji se odnose na zaštitu potrošača.

VIII USLUGE OD OPŠTEG EKONOMSKOG INTERESA

Član 46.

(1) Usluga od opšteg ekonomskog interesa (u daljem tekstu: ekonomska usluga) je usluga snabdijevanja: električnom energijom, gasom, toplotnom energijom, vodom, usluga odvoda otpadnih voda, usluga telekomunikacija, poštanska usluga, usluga javnog prevoza putnika u gradskom, prigradskom i međugradskom saobraćaju, usluga autobuskih stanica, usluga prevoza putnika u željezničkom saobraćaju, usluga održavanja čistoće i druga javna usluga propisana zakonom, od kojih se određene usluge pružaju posredstvom distributivne mreže, čiji kvalitet, uslove pružanja, odnosno cijenu uređuje ili kontroliše republički organ uprave ili organ na nivou BiH ili drugi nosilac javnog ovlašćenja, a radi zadovoljenja opšteg društvenog interesa.

(2) Pružanje ekonomske usluge potrošaču zasniva se na ugovornom odnosu između potrošača i trgovca.

(3) Trgovac koji pruža ekonomsku uslugu obavezan je da omogući potrošaču korišćenje ekonomske usluge pod jednakim uslovima, bez diskriminacije.

(4) Za pruženu ekonomsku uslugu, trgovac je dužan da potrošaču blagovremeno i bez naknade izda odgovarajući račun, koji sadrži sve potrebne podatke i koji omogućavaju potrošaču provjeru obračuna pružene usluge.

(5) Trgovac je dužan da potrošaču, bez naknade dostavi detaljnu specifikaciju računa.

Član 47.

(1) Trgovac koji pruža ekonomsku uslugu posredstvom distributivne mreže dužan je da omogući potrošačima priključak na distributivnu mrežu i upotrebu priključka, mreže i usluge pod unaprijed poznatim i ugovorenim uslovima propisanim od trgovca ili drugog ovlašćenog organa, ukoliko za to postoji tehnička mogućnost.

(2) Uslove i promjene uslova iz stava 1. ovog člana trgovac ili drugi ovlašćeni organ dužni su da objave u najmanje jednom dnevnom listu koji se distribuira na teritoriji Republike.

(3) Za pružanje usluga iz stava 1. ovog člana, trgovac je dužan da sa potrošačem zaključi ugovor u pisanoj formi.

(4) Trgovac iz stava 1. ovog člana dužan je da izda račun za obračunski period koji ne može biti duži od 30 dana.

Član 48.

(1) Potrošač koji zaključuje novi ugovor ili mu se, na njegov zahtjev, pružaju ekonomske usluge, mora dobiti, bez naplate, obrazac ugovora koji će sadržavati uslove ugovora.

(2) Obaveza plaćanja usluga mora se odnositi samo na stvarnog korisnika i/ili na stranu koja je potpisala ugovor.

(3) Trgovac je dužan da se pridržava propisanih standarda i kvaliteta ekonomske usluge koju pruža, u skladu sa zakonom i ugovorom.

(4) Odgovornost za ispunjenje obaveza iz stava 3. ovog člana imaju tijela, odnosno organi koji dodjeljuju ovlašćenja za obavljanje ekonomskih usluga.

Član 49.

(1) Potrošnja električne energije, toplotne energije, gasa, vode i slično treba da bude obračunata potrošaču na osnovu stvarnih isporuka, očitanih na mjernom uređaju potrošača.

(2) Ako se potrošnja iz stava 1. ovog člana ne obračunava na osnovu mjerenja na mjernom uređaju, na zahtjev potrošača isporučilac usluge je dužan da potrošaču, omogući ugradnju odgovarajućeg mjernog uređaja, na osnovu projekta o tehničkoj izvodljivosti i u skladu sa opštim uslovima za isporuku i snabdijevanje.

(3) Projekat o tehničkoj izvodljivosti ugradnje odgovarajućeg mjernog uređaja izrađuje i ovjerava ovlašćeno stručno pravno ili fizičko lice, u skladu sa zakonom.

(4) Način nadoknađivanja troškova nabavke i ugradnje odgovarajućeg mjernog uređaja i opremanja mjernog mjesta iz stava 2. ovog člana reguliše se opštim uslovima ili posebnim aktom koji donosi pružalac usluge.

(5) Krajnji potrošač koji se nalazi na mjestima zajedničke potrošnje, kao što je: zajednica etažnih vlasnika, ima pravo da zahtjeva isporuku električne energije i vode u skladu sa st. 1. i 2. ovog člana.

Član 50.

(1) Račun za pružene telekomunikacijske usluge treba da sadrži sve potrebne podatke koji potrošaču omogućavaju provjeru ispravnosti obračuna pruženih usluga, kao što su: pozivani broj sa kojim je ostvarena veza, vrijeme trajanja poziva, broj impulsa i iznos u obračunskom periodu.

(2) Račun za pružanje ekonomske usluge potrošaču se mora dostaviti posebno za svaku uslugu.

(3) Troškovi izdavanja računa iz stava 1. ovog člana su besplatni.

Član 51.

(1) Trgovac koji pruža ekonomsku uslugu dužan je da uspostavi besplatnu i lako dostupnu kontakt liniju za pomoć potrošačima u vezi sa korišćenjem ekonomske usluge.

(2) Potrošač koji je nezadovoljan kvalitetom i obračunom pružene ekonomske usluge ima pravo da trgovcu podnese prigovor u pisanoj ili elektronskoj formi u roku koji je propisan u ugovoru iz člana 46. stav 2. ovog zakona.

(3) Trgovac koji pruža ekonomsku uslugu dužan je da formira komisiju za rješavanje reklamacija potrošača u u čijem radu moraju učestvovati predstavnici udruženja za zaštitu potrošača.

(4) Komisija iz stava 3. ovog člana obavezna je da na reklamaciju potrošača odgovori u pisanoj formi u roku od 30 dana od dana prijema prigovora o čemu vodi posebnu evidenciju.

Član 52.

(1) Nadležni organi koji odlučuju o pravima i obavezama potrošača – ekonomskih usluga obavezni su da formiraju Savjetodavno tijelo u čijem radu učestvuju predstavnici udruženja potrošača, a to tijelo svoje odluke donosi bez diskriminacije, na transparentan i objektivnan način.

(2) Nadležni organi iz stava 1. ovog člana svoje odluke donose nakon pribavljanja mišljenja Savjetodavnog tijela iz stava 1. ovog člana.

Član 53.

(1) Ako se račun za pruženu ekonomsku uslugu osporava u sudskom ili vansudskom postupku, a potrošač uredno plaća sve sljedeće nesporne račune, trgovac ne smije potrošaču obustaviti pružanje usluge do okončanja sudskog ili vansudskog postupka.

(2) Ako je trgovac obustavio pružanje usluge prije nego što je od nadležnog organa obaviješten o pokretanju postupka iz stava 1. ovog člana, dužan je da nastavi pružanje usluge potrošaču do okončanja sudskog ili vansudskog postupka.

(3) Obaveza iz st. 1. i 2. ovog člana odnosi se i na slučaj kada trgovac pokrene postupak prisilne naplate protiv potrošača.

(4) Sudskim ili vansudskim postupkom u smislu st. 1. i 2. ovog člana smatra se svaki postupak predviđen važećim propisima, kao i svaki postupak predviđen opštim uslovima ili drugim pravilima pružaoca ekonomske usluge.

Član 54.

(1) Ako trgovac zahtijeva ili izričito uslovljava kupovinu proizvoda ili pružanje usluge sa djelimičnim ili ukupnim avansom (predujmom) i isporuči proizvod ili pruži uslugu nakon prijema avansa, dužan je da potrošaču nakon isporuke proizvoda ili pružene usluge obračuna i isplati kamate po stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca, ako je rok isporuke duži od 30 dana.

(2) Odredba stava 1. ovog člana primjenjuje se i u slučaju kada trgovac ne može da isporuči ugovoreni proizvod ili obavi uslugu.

(3) Obaveza iz stava 1. ovog člana primjenjuje se na sve trgovce koji posluju u skladu sa ovim zakonom.

IX UGOVORI ZAKLJUČENI IZVAN POSLOVNIH PROSTORIJA

Član 55.

(1) Ugovori zaključeni izvan poslovnih prostorija su ugovori na osnovu kojih trgovac prodaje robu ili usluge potrošaču i koji se zaključuju izvan njegovih poslovnih prostorija, i to:

a) u toku posjete trgovca domu potrošača ili njegovom radnom mjestu bez obzira da li se ta posjeta dešava na zahtjev potrošača i

b) kao rezultat neočekivanog pristupa trgovca potrošaču u sredstvima javnog prevoza ili na bilo kojem drugom javnom mjestu.

(2) Trgovac koji sklapa ugovor na način iz stava 1. ovog člana mora se potrošaču legitimisati identifikacionom karticom.

Član 56.

Odredbe ugovora zaključenog izvan poslovnih prostora trgovca ne primjenjuju se na:

a) ugovor o građenju, prodaji, zakupu, ili drugom pravu na nepokretnosti, osim na ugovor o prodaji robe i njenoj ugradnji u nepokretnost i na ugovor o građenju koji se odnosi na adaptaciju, odnosno popravku nepokretnosti,

b) ugovor o isporuci na adresu potrošača prehrambenih proizvoda, pića ili drugih proizvoda namijenjenih dnevnoj upotrebi u domaćinstvu,

v) ugovor sklopljen na osnovu kataloga trgovca, ako ga je potrošač mogao pročitati bez prisustva trgovca ili njegovog predstavnika, a koji predviđaju kontinuitet poslovnog odnosa trgovca i potrošača i, ako je i u katalogu i u ugovoru potrošač bio jasno obaviješten o pravu na raskid ugovora iz člana 58. ovog zakona,

g) ugovor o osiguranju i

d) ugovor o prodaji hartija od vrijednosti.

Član 57.

(1) Trgovac je obavezan da najkasnije do zaključenja ugovora iz člana 55. ovog zakona potrošaču dostavi pisano obavještenje o pravu na jednostrani raskid ugovora iz člana 58. ovog zakona.

(2) Obavještenje iz stava 1. ovog člana mora sadržavati ime, odnosno firmu trgovca, njegovu adresu, datum slanja obavještenja, podatke potrebne radi identifikacije ugovora, ugovorne strane, te predmet ugovora i njegovu cijenu, kao i rok za raskid ugovora.

(3) Ukoliko je obavještenje o pravu na raskid sastavni dio ugovora, u tom slučaju obavještenje mora biti istaknuto i napisano na isti način kao i ostale odredbe ugovora, kao što su: font, veličina slova, boja, oblik i slično.

(4) U slučaju spora, trgovac je dužan da dokaže da je potrošaču na vrijeme predao obavještenje o pravu na jednostrani raskid ugovora.

Član 58.

(1) Potrošač ima pravo na jednostrani raskid ugovora u roku od 15 dana od dana zaključenja ugovora.

(2) Potrošač nije obavezan da navede razlog za raskid ugovora niti da plati bilo kakve troškove, izuzev troškove vraćanja proizvoda.

(3) Obavještenje o jednostranom raskidu ugovora dostavlja se u pisanoj formi.

(4) U slučaju dostavljanja obavještenja o jednostranom raskidu ugovora, potrošač je oslobođen svih obaveza iz ugovora, izuzev obaveze vraćanja proizvoda koji mu je isporučen.

(5) Ugovor je raskinut u trenutku kada je trgovac primio obavještenje o raskidu.

(6) Ugovor je raskinut na vrijeme ako je obavještenje o raskidu upućeno do isteka roka iz stava 1. ovog člana.

(7) Ako potrošač nije primio pisano obavještenje o jednostranom raskidu ugovora, njegovo pravo na raskid nije vremenski ograničeno.

(8) Kada potrošač iskoristi svoje pravo da raskine ugovor, trgovac je dužan da vrati uplaćeni novac u roku od 15 dana od dana kada je primio obavještenje o raskidu ugovora.

X PRODAJA NA OSNOVU UGOVORA NA DALJINU

Član 59.

(1) Ugovor o prodaji na daljinu je svaki ugovor koji se odnosi na prodaju proizvoda ili usluga, koju organizuje trgovac putem nekog sredstva za prodaju na daljinu, a zaključuje se između trgovca i potrošača.

(2) Do konačnog zaključenja ugovora može se koristiti jedno ili više sredstava za komunikaciju na daljinu.

(3) Sredstva za komunikaciju na daljinu u smislu ovog zakona su sva sredstva koja bez stvarnog fizičkog prisustva trgovca i potrošača mogu biti korišćena za zaključivanje ugovora između dviju strana, kao što su: naslovljeni i nenaslovljeni štampani materijal, standardna pisma, oglasi u štampi sa narudžbenicom, katalog, telefon sa učešćem ljudi ili bez njih, radio, video-telefonija, video-tekst sa tastaturom ili ekranom osjetljivim na dodir, elektronska pošta, internet, telefaks, televizija i drugo.

Član 60.

(1) Operater sredstava daljinske komunikacije je bilo koje lice čiji posao, zanimanje ili djelatnost uključuje i omogućavanje trgovcu upotrebu jednog ili više sredstava daljinske komunikacije.

(2) Zabranjuje se objavljivanje oglasa u javnim sredstvima informisanja za usluge sa dodatnom vrijednošću, ako se uz svaki takav objavljeni oglas ne istakne jasno, vidljivo i čitko, naziv i puna adresa trgovca, kao i telefonski broj koji ne smije biti iz numeracije brojeva sa dodatnom vrijednošću i matični broj lica koje pruža navedene usluge.

(3) Operateri koji pružaju usluge sa dodatnom vrijednošću u Republici, dužni su da formiraju javni telefonski imenik tih brojeva sa naznakom usluge i cijene te usluge, koji sadrži podatke o vlasniku broja, podatke o davaocu sadržaja usluga, matični broj operatera i davaoca sadržaja usluga, punu adresu i telefonski broje koji ne smije biti iz numeracije brojeva sa dodatnom vrijednošću.

(4) Usluge sa dodatnom vrijednošću ne mogu se pružati bez objave i dostupnosti podataka iz st. 2. i 3. ovog člana.

Član 61.

(1) Odredbe o zaštiti potrošača u ugovorima o prodaji na daljinu ne odnose se na:

a) ugovore zaključene upotrebom automata za prodaju ili u poslovnim prostorijama koje su opremljene automatima,

b) ugovore zaključene sa operaterima telekomunikacija upotrebom javnih telefonskih govornica,

v) ugovore zaključene radi izgradnje i prodaje nepokretnosti ili koji se tiču drugih prava na nepokretnostima, osim zakupa,

g) ugovore zaključene na aukcijama i

d) ugovore u vezi sa finansijskim uslugama, kao što su: bankarske usluge, usluge kreditiranja, usluge osiguranja, investicione usluge, usluge stambene štednje, usluge platnog prometa i drugo.

(2) Kod ugovora o slobodnim aktivnostima na otvorenom, trgovac može da zadrži pravo da pod određenim okolnostima ne primijeni član 66. stav 2. ovog zakona.

Član 62.

(1) Trgovac je obavezan da blagovremeno, prije zaključenja ugovora na daljinu, potrošača obavijesti o:

a) imenu, matičnom broju i punoj adresi trgovca na koju potrošač može uputiti prigovor, poreskom broju, brojevima telefona, faksa i i-mejl adresi,

b) imenu proizvoda ili usluge, imenu pod kojim se proizvod prodaje,

v) glavnim osobinama i upotrebim vrijednostima proizvoda, odnosno usluge,

g) prodajnoj cijeni i svim dodatnim troškovima za potrošača,

d) uslovima plaćanja, isporuke ili izvršenja ugovora,

đ) podatke o garancijama i uslugama poslije prodaje, kao što su: servisiranje i prodaja rezervnih dijelova za vrijeme i poslije garantnog roka,

e) pravu i roku za raskid ugovora,

ž) uslovima za otkazivanje ugovora zaključenog na neodređeno vrijeme ili na period duži od godinu dana,

z) troškovima upotrebe sredstava daljinske komunikacije kada se taj trošak ne zaračunava po osnovnoj tarifi,

i) periodu, odnosno opciji za koji vrijedi ponuda ili cijena,

j) najkraćem roku trajanja ugovora u slučaju ugovora o isporuci robe ili pružanju usluga, koji se izvršava stalno ili periodično i

k) sudskoj nadležnosti i primjeni određenog materijalnog prava u slučaju spora.

(2) Obavještenje iz stava 1. ovog člana treba biti jednoznačno, jasno, lako razumljivo i prilagođeno sredstvu za komunikaciju na daljinu.

(3) Obavještenje iz stava 1. ovog člana mora sadržavati upozorenje da ugovor u ime i za račun maloljetnika ili potpuno poslovno nesposobnog lica mogu sklopiti samo njihovi zakonski zastupnici, odnosno upozorenje da lica sa ograničenom poslovnom sposobnošću mogu sklopiti ugovor samo uz saglasnost njihovog zakonskog zastupnika.

(4) Prilikom prodaje na daljinu putem sredstava za komunikaciju na daljinu, na početku svake komunikacije trgovac treba da saopšti svoj identitet i jasnu trgovačku namjeru.

Član 63.

(1) Za vrijeme ugovaranja, a najkasnije prije isporuke, potrošač treba da dobije obavještenje u pisanoj ili drugoj trajnoj formi sa svim podacima iz člana 62. ovog zakona.

(2) Neposredno nakon otpreme proizvoda, trgovac je dužan da na prikladan način obavijesti potrošača o vremenu i načinu otpreme.

(3) U slučaju sklapanja ugovora o usluzi koja se pruža jednokratnom upotrebom sredstava komunikacije na daljinu i koju naplaćuje operater sredstava komunikacije na daljinu, trgovac nije dužan da izda obavještenje iz stava 1. ovog člana, osim informacije o sjedištu trgovca ili drugoj adresi na koju potrošač može uputiti prigovor.

Član 64.

(1) Potrošač ima pravo da raskine ugovor na daljinu bez obrazloženja i bez troškova u roku od 15 dana.

(2) Rok za raskid teče od dana kada je potrošač primio proizvod.

(3) Kod usluga rok za raskid počinje da teče od dana zaključenja ugovora.

(4) Ako trgovac potrošaču nije dostavio obavještenje iz člana 63. ovog zakona, potrošač ima pravo da raskine ugovor u roku od tri mjeseca, i to:

a) kada je riječ o proizvodu – od dana kada je potrošač primio proizvod i

b) kada je riječ o usluzi – od dana zaključenja ugovora.

(5) Ako trgovac potrošaču dostavi obavještenje iz člana 63. ovog zakona u roku od tri mjeseca, rok iz stava 1. ovog člana počinje teći od dana prijema pisanog obavještenja.

(6) Ako potrošač koristi pravo iz stava 1. ovog člana, dužan je da o tome trgovcu dostavi pisano obavještenje.

(7) U slučaju raskida ugovora na daljinu po kojem je potrošač primio proizvod, potrošač nadoknađuje samo trošak vraćanja proizvoda.

(8) Kada potrošač raskine ugovor o prodaji na daljinu, trgovac je dužan da mu bez odgađanja vrati plaćeni iznos novca, a najkasnije u roku od 15 dana od dana kada je primio pisano obavještenje od potrošača.

(9) Ako trgovac ne vrati plaćeni iznos, dužan je da osim cijene, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, plati i dodatnih 10% iznosa za svakih 30 dana kašnjenja.

(10) Ugovor je raskinut u trenutku kada je trgovac primio obavještenje o raskidu.

(11) Potrošač ne odgovara za štetu koju je trgovac pretrpio zbog raskida ugovora.

Član 65.

(1) Potrošač nema pravo na raskid ugovora na daljinu, ukoliko se strane nisu drugačije dogovorile, ako je riječ o:

a) ugovoru o pružanju usluge, ako je pružanje usluge počelo uz izričit pristanak potrošača prije isteka roka od 15 dana iz člana 64. ovog zakona,

b) ugovoru o igrama na sreću,

v) ugovoru o prodaji robe ili usluga, ako cijena proizvoda ili usluge zavisi od promjena na finansijskom tržištu na koje trgovac ne može uticati,

g) ugovoru o prodaji proizvoda izrađenog po specifikaciji potrošača ili prilagođenog ličnim potrebama potrošača ili proizvoda koji zbog svoje prirode ne može biti vraćen ili je podložan brzom propadanju,

d) ugovoru o prodaji audio i video zapisa i kompjuterskih programa koje je potrošač otpakovao i

đ) ugovora o prodaji novina, periodičnih publikacija i magazina.

(2) Ako trgovac ugovorom o prodaji na daljinu obezbjeđuje potrošaču kredit sam ili posredstvom trećeg lica, ne može u slučaju odustajanja od ugovora zahtijevati zatezne kamate ili druge troškove, kada potrošač koristi svoje pravo iz člana 64. ovog zakona.

(3) Ako je došlo do prevare u upotrebi platne kartice u vezi sa ugovorom na daljinu, potrošač ima pravo na povrat cjelokupnih sredstava.

Član 66.

(1) Trgovac treba da isporuči proizvod ili da pruži uslugu u roku od 15 dana od dana kada mu je potrošač poslao narudžbu.

(2) Kada trgovac ne izvrši svoju obavezu isporuke naručene robe ili usluge zbog toga što je nema ili mu nije na raspolaganju, potrošač mora da bude informisan o tome i mora mu biti vraćen uplaćeni iznos najkasnije u roku od 15 dana od dana kada je primio informaciju o nemogućnosti isporuke.

(3) Čl. 62, 63. i 64. ovog zakona, kao i stav 1. ovog člana ne primjenjuju se na ugovore:

a) o isporuci prehrambenih proizvoda, pića ili drugih proizvoda namijenjenih dnevnoj upotrebi u domaćinstvu, na adresu potrošača, njegovo boravište ili radno mjesto i

b) kojima se obezbjeđuje smještaj, prevoz, ugostiteljske usluge ili usluge za slobodno vrijeme, a kojima se pružalac usluga obavezuje da nakon što je ugovor sklopljen, uslugu pruži tačno određenog dana ili tokom određenog perioda.

Član 67.

(1) Zabranjuje se isporuka potrošaču proizvoda ili usluge koju potrošač nije naručio, ako takva isporuka zahtijeva plaćanje.

(2) Potrošač ima pravo da primljeni proizvod ili uslugu koju nije naručio zadrži, bez obaveze plaćanja ili obavještanja trgovca o tome.

(3) Ćutnja potrošača se ne smatra pristankom na ugovor.

(4) Ništavne su odredbe u uslovima poslovanja trgovca ili ponudi posla bez prethodne narudžbe potrošača prema kojoj bi ćutanje potrošača značilo prihvatanje ponude.

Član 68.

Trgovac ne smije prema potrošaču upotrijebiti sredstva za komunikaciju na daljinu, kao što su: telefon, telefaks, elektronsku poštu i drugo, bez njegovog prethodnog pristanka.

Član 69.

U slučaju spora protiv trgovca ili operatera sredstava daljinske komunikacije zbog povrede prava potrošača iz ugovora o prodaji na daljinu, teret dokazivanja u pogledu postojanja prethodnog obavještenja, pisane potvrde prethodnog obavještenja i pridržavanja rokova ispunjenja ugovora sklopljenog sredstvima za komunikaciju na daljinu je na trgovcu.

XI NEPOŠTENE ODREDBE U POTROŠAČKIM UGOVORIMA

Član 70.

(1) Nepoštena odredba u potrošačkom ugovoru je odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i koja, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, narušava ravnotežu prava i obaveza na štetu potrošača ili čijim bi se ispunjenjem značajno odstupilo od opravdanog očekivanja potrošača.

(2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je tu odredbu unaprijed formulisao trgovac, a potrošač nije imao uticaj na njen sadržaj, a naročito ako je riječ o odredbi unaprijed sačinjenog tipskog ugovora.

(3) Ako se pojedinačno pregovaralo o pojedinoj ugovornoj odredbi ili pojedinim aspektima ugovorne odredbe, to ne utiče na mogućnost da se ostale odredbe ugovora ocijene kao nepoštene, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da je riječ o tipskom ugovoru.

(4) Kada trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formulisanom tipskom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je da to dokaže.

Član 71.

(1) Ugovorne odredbe obavezuju potrošača samo ako je prije zaključenja ugovora bio upoznat sa njegovim sadržajem, odnosno ako su mu ugovorni uslovi bili poznati u vrijeme zaključenja ugovora.

(2) Ugovorne odredbe treba da budu razumljive i u vezi sa drugim odredbama u istom ili drugom ugovoru između istih strana, uzimajući u obzir prirodu proizvoda ili usluge i svih drugih učesnika u vezi sa zaključenjem ugovora.

(3) U slučaju nedoumice u vezi sa značenjem pojedinih odredaba u ugovoru, važi značenje koje je povoljnije za potrošača.

(4) Smatra se da je potrošač bio upoznat sa ugovornim odredbama ako ga je trgovac upozorio i ako su mu one bile dostupne.

Član 72.

(1) Trgovac ne smije zahtijevati ugovorne odredbe koje su nepravedne ili koje bi prouzrokovale štetu potrošaču.

(2) Ugovorne odredbe iz stava 1. ovog člana ništavne su.

(3) Ništavnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavnost i samog ugovora ukoliko može opstati bez ništavne odredbe, ako ona nije bila uslov i odlučujuća pobuda u njegovom zaključivanju.

Član 73.

(1) Nepoštenim ugovornim odredbama naročito se smatraju odredbe kojima se:

a) isključuje ili ograničava odgovornost trgovca za slučaj smrti ili povrede potrošača izazvanih činjenjem ili nečinjenjem trgovca,

b) isključuju ili ograničavaju prava potrošača za slučaj potpunog ili djelimičnog neizvršenja ugovornih obaveza od trgovca,

v) ugovara fakultativno pravo trgovca u pogledu izvršenja ugovorene usluge, a potrošač obavezuje na izvršenje ugovorene obaveze,

g) utvrđuje pravo trgovca da zadrži sredstva koja je platio potrošač koji je odustao od zaključenja ili izvršenja ugovora, pri čemu isto pravo nije utvrđeno za potrošača ukoliko trgovac odustane od zaključenja ili izvršenja ugovora,

d) obavezuje potrošača da plati nesrazmerno visoku kaznu u odnosu na stvarnu štetu u slučaju neizvršenja ugovorene obaveze,

đ) utvrđuje diskreciono pravo trgovca na jednostrani raskid ugovora bez utvrđivanja istog prava za potrošača,

e) utvrđuje pravo trgovca da zadrži sredstva plaćena za usluge koje nije izvršio, a ugovor je raskinut na njegovu inicijativu,

ž) utvrđuje pravo trgovca na raskid ugovora zaključenog na neodređeno vrijeme bez blagovremenog obavještenja potrošača, osim u izuzetno opravdanim okolnostima,

z) utvrđuje pravo trgovca na automatsko produženje ugovora zaključenog na određeno vreme, ako potrošač ne izjavi da raskida ugovor, a ugovoreni rok za izjavu o raskidu je nerazumno kratak,

i) obavezuje potrošača na prihvatanje obaveza sa kojim nije imao priliku da bude upoznat prije zaključenja ugovora,

j) utvrđuje pravo trgovca da jednostrano izmijeni ugovorne odredbe bez opravdanog, ugovorom predviđenog razloga,

k) utvrđuje pravo trgovca da bez opravdanog razloga jednostrano izmijeni osobine proizvoda koji je predmet ugovora,

l) utvrđuje pravo trgovca da visinu cijene proizvoda odredi u momentu isporuke ili poveća cijenu proizvoda bez utvrđivanja prava potrošača na raskid ugovora ukoliko je konačna cijena veća od prvobitno ugovorene,

lj) utvrđuje pravo trgovca da ocjenjuje da li isporučeni proizvod odgovara ugovorenom kvalitetu,

m) utvrđuje isključivo pravo trgovca da tumači ugovorne odredbe,

n) obavezuje potrošača na izvršenje svih ugovornih obaveza, bez obzira na to da li je trgovac ispunio svoje ugovorne obaveze,

nj) isključuje ili ograničava odgovornost trgovca za obaveze koje su za njega preuzeli njegovi zastupnici, da poštuje ugovorne obaveze koje su u njegovo ime preuzeli njegovi agenti ili uslovljava poštovanje tih obaveza ispunjenjem određenih formalnosti od strane potrošača,

o) utvrđuje pravo trgovca da bez prethodnog pristanka potrošača vrši prenos ugovornih prava i obaveza na treće lice, čime se potrošač dovodi u nepovoljniji položaj,

p) potrošač odriče prava utvrđenih ovim zakonom i

r) isključuje ili ograničava pravo potrošača na zaštitu prava pred sudom.

(2) Odredba stava 1. tačka l) ovog člana ne odnosi se na cijene proizvoda koje se utvrđuju na osnovu propisanog metoda, ukoliko je taj metod izričito opisan.

Član 74.

(1) Za ugovore zaključene u Republici između domaćeg potrošača i stranog pravnog ili fizičkog lica obavezno se kao pravna zaštita potrošača ugovara nadležnost suda iz Republike.

(2) Odredba koja je u suprotnosti sa stavom 1. ovog člana ništavna je.

(3) Ugovor između domaćeg potrošača i inostranog pravnog ili fizičkog lica, i svaki ugovor o prodaji na daljinu, bez obzira na sjedište trgovca, smatraće se ugovorom zaključenim u Republici.

XII ELEKTRONSKI INSTRUMENTI PLAĆANJA

Član 75.

(1) Elektronskim instrumentima plaćanja (u daljem tekstu: EIP) su instrumenti plaćanja na daljinu koji korisniku i vlasniku, odnosno potrošaču omogućavaju pristup finansijskim sredstvima na njihovom računu kod finansijske institucije, radi obavljanja prenosa novčane vrijednosti (transakcije) u kojem se traži identifikacioni broj i/ili sličan dokaz identiteta.

(2) Pod EIP-om smatraju se kartice za plaćanje, kao što su: kreditne i debitne kartice, prodajne kartice, kartice trgovačkih društava pomoću kojih se vrši odgađanje terećenja računa, kao i primjena telekomunikacionog i kućnog bankarstva.

(3) Elektronski novac (u daljem tekstu: e-novac) je instrument koji obuhvata karticu za pamćenje novčanih vrijednosti ili memoriju računara u koji se novčane vrijednosne jedinice pohranjuju elektronski, omogućavajući njegovom vlasniku ili korisniku, odnosno potrošaču prenos novčane vrijednosti.

(4) E-novac ne smatra se instrumentom plaćanja na daljinu.

(5) Odredbe o EIP-u odnose se na:

a) doznačavanje novca posredstvom EIP-a, osim plaćanja naručenih ili ostvarenih doznaka posredstvom finansijskih institucija i

b) ulaganje i povlačenje gotovine pomoću EIP-a iz uređaja, kao što su bankomati, u prostorijama ili izvan prostorija izdavaoca EIP-a ili drugih pravnih lica, koji na osnovu ugovora prihvataju EIP.

(6) Odredbe o EIP-u ne odnose se na plaćanja čekom i na garantne funkcije EIP-a kod određenih kartica EIP-a u vezi sa plaćanjem čekom.

Član 76.

(1) Izdavalac EIP-a, u okviru svog poslovanja, stavlja na raspolaganje EIP na osnovu međusobno zaključenog ugovora u pisanoj formi.

(2) Vlasnik EIP-a je lice koje je na osnovu ugovora sa izdavaocem zaključilo ugovor iz stava 1. ovog člana.

(3) Korisnik EIP-a na osnovu ugovora zaključenog sa vlasnikom EIP-a u pisanoj formi raspolaže EIP-om.

(4) Korisnik EIP-a može biti i sam vlasnik EIP-a.

Član 77.

(1) Izdavalac EIP-a obavezan je da prilikom zaključenja ugovora, a prije isporuke EIP-a, u pisanom ili elektronskom obliku, zainteresovanom korisniku, odnosno potrošaču saopšti sljedeće podatke:

a) opis EIP-a, a po potrebi i tehničke zahtjeve koji se odnose na primjenu odgovarajuće komunikacione opreme vlasnika i korisnika EIP-a, vrstu i način upotrebe EIP-a, uključujući i gornju finansijsku granicu plaćanja, ukoliko postoji,

b) pregled obaveza i odgovornosti vlasnika i/ili korisnika i izdavaoca EIP-a, a naročito opis mjera koje izdavalac EIP-a treba da preuzme da bi učinio bezbjednim EIP i sredstva koja omogućavaju njegovu upotrebu, kao što je: unošenje i upotreba šifre u EIP u formi ličnog identifikacionog broja ili neke druge šifre,

v) uobičajno vrijeme u kojem se debituje ili kreditira račun vlasnika ili korisnika EIP-a, uključujući i datum pretvaranja, odnosno uobičajno vrijeme u kojem će primati račune ako vlasnik ili korisnik EIP-a nema račun kod izdavaoca EIP-a,

g) sve troškove koji terete vlasnika EIP-a, a posebno visinu početnih i godišnjih taksa, provizije i troškove koje vlasnik ili korisnik EIP-a plaća izdavaocu EIP-a za obavljene poslove, a po potrebi i kamate i način njihovog obračuna,

d) vrijeme u kojem vlasnik ili korisnik EIP-a može staviti prigovor na određeni prenos novčane vrijednosti, kao i uputstvo o postupku za pomoć i odštetu koji su vlasniku ili korisniku EIP-a na raspolaganju i način podnošenja prigovora i

đ) pravo koje se primjenjuje na ugovor.

(2) Ako se EIP može upotrijebiti za poslove sa inostranstvom, odnosno van zemlje izdavaoca EIP-a, odnosno priključenja, izdavalac EIP-a će vlasniku ili korisniku EIP-a saopštiti:

a) iznos svih taksa i cijenu za zamjenu stranog sredstva plaćanja, a po potrebi i devizni kurs i

b) referentni kurs za obračun posla, uključujući i datum deviznog kursa.

Član 78.

(1) Nakon obavljenog prenosa novčane vrijednosti, izdavalac EIP-a obavezan je da korisniku EIP-a u pisanom ili elektronskom obliku dostavi obavještenje koje sadrži najmanje:

a) podatke pomoću kojih korisnik EIP-a može identifikovati prenos novčane vrijednosti i podatke o prihvatiocu prenosa,

b) iznos prenosa koji će u obračunskoj vrijednosti teretiti vlasnika,

v) valutu u kojoj će iznos prenosa teretiti korisnika EIP-a i

g) iznos takse i troškova za obavljeni prenos.

(2) Izdavalac EIP-a dužan je da vlasniku i korisniku EIP-a omogući provjeru najmanje pet posljednjih prenosa novčanih vrijednosti, kao i preostali iznos novčanih sredstava na tom računu.

Član 79.

(1) Vlasnik i korisnik EIP-a treba da upotrijebe EIP u skladu sa uslovima koji važe za izdavanje i upotrebu EIP-a i da preduzmu sve mjere da bi se EIP i njegova upotreba učinila bezbjednim, a posebno podatke koji omogućavaju njegovu upotrebu, kao što su: lični identifikacioni broj ili drugu šifru.

(2) Korisnik EIP-a dužan je da izdavaocu EIP-a ili ustanovi koju on naznači, bez odgađanja saopšti:

- a) gubitak ili krađu EIP-a ili sredstva koje omogućava njegovu upotrebu,
- b) proknjiženje neodobrenog prenosa novčane vrijednosti na njegovom računu i
- v) svaku grešku i svaku nepravilnost vođenja računa kod izdavaoca EIP-a.

(3) Korisnik EIP-a ne smije zabilježiti u prepoznatljivom obliku svoj lični identifikacioni broj ili drugu šifru, a naročito ne na EIP-u, niti na bilo kojem predmetu koji sa EIP-om nosi sa sobom.

(4) Korisnik EIP-a može poništiti narudžbu koju je ispostavio posredstvom svog EIP-a.

(5) Kada korisnik EIP-a obavijesti izdavaoca EIP-a o gubitku ili krađi EIP-a ili lice koje izdavalac odredi, korisnik EIP-a nije više odgovoran za posljedice gubitka ili krađe EIP-a, osim u slučaju krajnje nepažnje, prevare ili kršenja odredaba ovog zakona od korisnika EIP-a.

Član 80.

(1) Do trenutka prijave gubitka ili krađe, korisnik EIP-a sam nadoknađuje nastale troškove najviše do iznosa od 300 KM, osim ako je gubitak nastao krajnjom nepažnjom korisnika EIP-a, prevaram ili postupanjem u suprotnosti sa članom 79. stav 2. ovog zakona.

(2) Korisnik EIP-a nije odgovoran ako je EIP upotrijebljen bez njegovog prisustva ili bez njegove identifikacione kartice.

(3) Primjena povjerljive šifre ili drugog identifikacionog sredstva nije dovoljna za odgovornost korisnika EIP-a.

Član 81.

(1) Izdavalac EIP-a može mijenjati uslove ugovora, ako su te promjene blagovremeno saopštene vlasniku ili korisniku EIP-a lično, tako da vlasnik može zbog promjene uslova odustati od ugovora u roku od mjesec dana od dana prijema takvog obavještenja.

(2) Odredbe stava 1. ovog člana ne odnose se na promjenu kamatne stope koja važi od dana njenog objavljivanja ako izdavalac EIP-a o tome bez odgađanja lično obavijesti vlasnika ili korisnika EIP-a, što ne utiče na pravo vlasnika EIP-a da odustane od ugovora.

(3) Izdavalac EIP-a:

a) ne smije otkriti lični identifikacioni broj vlasnika EIP-a ili bilo koju šifru vlasnika EIP-a, osim vlasniku EIP-a,

b) ne smije poslati nezatraženi EIP, osim ako je riječ o zamjenskom EIP-u za EIP koji vlasnik ili korisnik EIP-a već posjeduje,

v) je dužan da čuva interne zapise radi omogućavanja provjere i ispravke grešaka u prenosima novčanih vrijednosti iz člana 75. ovog zakona i

g) je dužan da vlasniku i korisniku EIP-a obezbijedi prikladno sredstvo radi dostavljanja potrebnih saopštenja, s tim da kada korisnik EIP-a obavještenje predaje posredstvom telefona, izdavalac EIP-a je dužan da korisniku EIP-a potvrdi prijem obavještenja u pisanoj formi.

(4) U slučaju spora sa vlasnikom EIP-a u vezi sa prenosom novčanih vrijednosti iz člana 75. ovog zakona, izdavalac EIP-a, uz zadržavanje prava dokaza druge strane, treba da dokaže i da je:

- a) prenos uredno zabilježen i proknjižen i
- b) da na prenos nije uticao tehnički kvar ili sličan nedostatak.

Član 82.

(1) Izdavalac EIP-a odgovoran je za:

- a) neobavljen ili pogrešno obavljen prenos novčane vrijednosti vlasnika ili korisnika EIP-a i kada je prenos obavljen posredstvom uređaja/terminala koji nije pod direktnim i isključivim nadzorom izdavaoca EIP-a, pod uslovom da prenos nije obavljen preko uređaja čiju upotrebu izdavalac EIP-a nije odobrio,
- b) prenose koje vlasnik ili korisnik EIP-a nije odobrio i za svaku grešku ili neispravnost vođenja računa vlasnika ili korisnika EIP-a,
- v) iznos neobavljenog ili djelimično obavljenog prenosa novčanih vrijednosti sa obračunatim kamatama,
- g) iznos koji je potreban da bi račun vlasnika ili korisnika EIP-a bio vraćen u stanje u kojem se nalazio prije proknjiženog iznosa koji nije odobren i
- d) finansijske posljedice, a posebno one koje se odnose na obim i naknadu štete prema odredbama zaključenog ugovora između izdavaoca EIP-a i vlasnika EIP-a.

(2) Izdavalac EIP-a odgovara vlasniku EIP-a za gubitak upisane vrijednosti ili za manjkavo obavljanje prenosa novčanih vrijednosti zbog funkcionalne greške uređaja ili EIP-a, sve dok gubitak ili manjkavost ne budu ponovo ispravljeni pod uslovom da funkcionalnu grešku nije prouzrokovao korisnik EIP-a namjerno ili u suprotnosti sa odredbom člana 78. stav 1. tačka a) ovog zakona.

(3) Funkcionalne greške uređaja ili EIP-a ne smiju za vlasnika ili korisnika EIP-a prouzrokovati štetu koju izdavalac EIP-a ne bi mogao razumno nadoknaditi.

Član 83.

(1) Izdavalac EIP-a dužan je da obezbijedi da korisnik EIP-a može u svako doba prijaviti gubitak ili krađu EIP-a.

(2) Izdavalac EIP-a dužan je da nakon prijema obavještenja od korisnika EIP-a o gubitku ili krađi EIP-a, preduzme mjere radi sprečavanja dalje upotrebe EIP-a.

XIII TURISTIČKI PAKET - ARANŽMANI

Član 84.

(1) Turistička agencija koja obavlja poslove organizatora putovanja (u daljem tekstu: organizator putovanja) i turistička agencija koja posreduje u organizaciji turističkog putovanja (u daljem tekstu: subagent), obavezna je da sa svakim potrošačem zaključi ugovor o turističkom paket-aranžmanu, ukoliko ovim zakonom ili zakonom koji uređuje oblast turizma nije drugačije propisano.

(2) Ugovorom o turističkom paket-aranžmanu se obavezuje organizator putovanja i subagent (u daljem tekstu: agencija) da pruži potrošaču najmanje dvije usluge koje je utvrdila agencija samostalno ili po zahtjevu potrošača i to usluge prevoza i smještaja, kao i druge turističke usluge koje nisu sporedne usluge prevoza i/ili smještaja, a čine značajan dio ukupne cijene, s tim da je potrošač dužan da plati agenciji jedinstvenu cijenu.

(3) Ugovorom iz stava 1. agencija se obavezuje da potrošaču pruži i uslugu višednevnog boravka koji uključuje samo uslugu smještaja u određenim terminima ili određenom trajanju bez obzira na izdvojeni obračun ili naplatu pojedinačnih usluga.

(4) Ugovor o turističkom paket-aranžmanu se isključivo odnosi na turistička putovanja koja traju duže od 24 časa ili uključuju barem jedno noćenje.

(5) Izjava organizatora putovanja da je on jedini posrednik (subagent) prilikom zaključivanja ugovora o turističkom paket-aranžmanu sa subjektima koji pružaju usluge putovanja (davaoci usluga) neće se smatrati validnom ako je potrošač, s obzirom na ostale okolnosti koje prate ugovor, mogao imati utisak da je organizator putovanja lično odgovoran za izvršenje ugovorenih usluga.

Član 85.

(1) Ugovor o turističkom paket-aranžmanu se zaključuje u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa.

(2) Osim podataka iz člana 84. ovog zakona, ugovor o turističkom paket-aranžmanu mora da sadrži i:

a) posebne zahtjeve potrošača sa kojima se agencija saglasila,

b) adresu, postupak i rok za ulaganje pritužbi potrošača, kao i rok za rješavanje pritužbi potrošača,

v) poslovno ime i adresu agencije i potrošača,

g) datum i mjesto zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu i potpise ugovornih strana,

d) uslove pod kojima potrošač ima pravo da raskine ugovor o turističkom paket-aranžmanu i

đ) cijenu, rok i uslove plaćanja, kaparu i slično i

e) pravo potrošača da u pisanoj ili drugoj formi agenciji ili drugom licu ukaže na propuste u izvršenju ugovora o turističkom paket-aranžmanu.

(3) Ako organizator putovanja zaključuje ugovor o turističkom paket-aranžmanu posredstvom subagenta, poslovno ime i adresa subagenta moraju da budu izričito navedeni u ugovoru.

Član 86.

(1) Za realizaciju pojedinačnog turističkog paket-aranžmana ili izleta, agencija je dužna da obezbijedi program putovanja u pisanoj štampanoj ili elektronskoj formi, koji sadrži razumljive, tačne i jasne informacije o cijeni putovanja, kapari, roku za plaćanje preostalog iznosa, kao i druge podatke u skladu sa zakonom koji uređuje oblast turizma.

(2) Podaci objavljeni u programu putovanja su obavezujući za agenciju.

(3) Prije zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu, agencija može da izvrši izmjene pod uslovom da je to njeno pravo naznačeno u programu putovanja.

(4) Agencija i potrošač mogu se dogovoriti o uslovima aranžmana koji su drugačiji od onih navedenih u programu putovanja.

(5) Agencija je dužna da program putovanja uruči korisniku turističke usluge prije zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu.

(6) Elektronska forma programa putovanja iz stava 1. ovog člana podrazumijeva informacije o turističkom aranžmanu koje se nalaze na nosaču slike ili zvuka koje nudi agencija.

Član 87.

(1) Prije zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu agencija je obavezna da informiše potrošača o:

a) zahtjevu za viziranje pasoša a posebno o vremenu za dobijanje vize, s tim da se ova obaveza odnosi na formalnosti koje se tiču građana Republike,

b) medicinskoj i policijskoj formalnosti, ako ti uslovi nisu već navedeni u programu putovanja koje se organizuje i učinjeni dostupnim potrošaču, uz uslov da u međuvremenu nije bilo izmjena programa,

v) ukupnoj cijeni aranžmana, uključujući sve poreze i dodatne troškove, kao što su lučke i aerodromske takse za ukrcavanje ili iskrcavanje ili boravišne takse,

g) ukupnom iznosu sredstava koji je potrošač dužan da plati prije počinjanja putovanja, rasporedu dospjeća i iznosu rata,

d) odredištu, sredstvima, karakteristikama i kategorijama prevoza, datumima, vremenu i mjestu polaska i povratka sa putovanja,

đ) vremenu i mjestu privremenog zaustavljanja, vrsti prevoza i svojstvima prevoznog sredstva, opremljenosti, stepenu udobnosti prevoznog sredstva i usluga u prevoznom sredstvu,

e) smještajnom objektu (lokacija, vrsta, kategorija i sadržaj objekta prema važećim propisima države u kojoj se objekat nalazi), smještajnoj jedinici (soba, apartman, studio, opremljenost, nivo udobnosti i druge karakteristike),

ž) broju, rasporedu, vrsti, karakteristikama i načinu usluživanja jela,

z) posjetama, izletima i drugim uslugama koje su uključene u ukupnu cijenu aranžmana,

i) mogućnosti za ugovaranje polise osiguranja koja pokriva troškove otkaza ugovora o turističkom paket-aranžmanu od strane potrošača u slučaju nesreće ili bolesti ili troškove pomoći i povratka sa putovanja,

j) podacima o carinskim, graničnim i administrativnim formalnostima,

k) uslovljavanju realizacije ugovora o turističkom paket-aranžmanu sa brojem prijavljenih putnika i roku za obavještanje potrošača o raskidu ugovora o turističkom paket-aranžmanu u slučaju nedovoljnog broja prijavljenih putnika i

l) nazivu, poslovnom imenu i sjedištu agencije radi dostavljanja pismena u sudskom postupku.

(2) Potrošaču treba da budu saopštene sve ugovorne odredbe prije zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu, kao i da mu se uruči najmanje jedan primjerak ugovora.

(3) Ugovor o turističkom paket-aranžmanu obavezno sadrži sve odredbe iz programa putovanja koji je lično uručen potrošaču.

(4) Agencija je obavezna da potrošača na jasan i razumljiv način obavijesti o podacima iz stava 1. ovog člana bez naplate posebne naknade, u pisanoj formi ili drugom trajnom nosaču zapisa koji je lako dostupan potrošaču, tekstom koji je ispisan simbolima i iste veličine kao u ugovoru o turističkom paket-aranžmanu.

Član 88.

(1) U slučaju zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu, podaci iz člana 87. ovog zakona postaju njegov sastavni dio, obavezuju agenciju i ne mogu se mijenjati, osim ako ugovorne strane izričito ugovore drugačije ili ako promjene nastanu usljed više sile.

(2) Agencija je dužna da obavijesti potrošača o svakoj promjeni podataka iz člana 86. ovog zakona u primjerenom roku prije zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu, u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa koji je lako dostupan potrošaču.

(3) Ako je potrošač putem sredstva komunikacije na daljinu rezervisao aranžman, agencija je dužna da obavijesti potrošača o svakoj promjeni podataka iz člana 86. ovog zakona u primjerenom roku prije zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu, sredstvom komunikacije na daljinu kojim je potrošač izvršio rezervaciju.

(4) Agencija je obavezna da u ugovoru o turističkom paket-aranžmanu izričito navede svaku promjenu u podacima iz člana 86. ovog zakona koja nastane u periodu od obavještanja potrošača o pojedinostima do zaključenja ugovora.

Član 89.

(1) U trenutku zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu ili neposredno nakon njegovog zaključenja, osim ako ovim zakonom nije drugačije propisano, agencija je obavezna da potrošaču izda potvrdu o putovanju.

(2) Potvrda o putovanju, osim cijene, uslova plaćanja iz člana 85. stav 2. tačka đ) ovog zakona mora sadržavati i podatke o:

a) konačnom odredištu, a ukoliko putovanje podrazumijeva više odredišta, potrebno ih je posebno navesti sa vremenom boravka i datumima,

b) datumu i planiranom vremenu odlaska na putovanje i povratka sa putovanja,

v) posjetama, ekskurzijama, drugim uslugama ili fakultativnim izletima koju su uključeni u cijenu aranžmana,

g) obavještenju o zadržanom pravu na izmjenu cijena i elemenata koji utiču na formiranje cijena, kao i o činjenicama koje nisu uključene u cijenu putovanja,

d) ugovorenim posebnim zahtjevima potrošača,

đ) poslovnom imenu i adresi agencije,

e) imenu, adresi i broju telefona lokalnog predstavnika agencije kojem se potrošač može obratiti za pomoć po potrebi, a ukoliko agencija nije obezbijedila predstavnika, broj telefona agencije za hitne pozive,

ž) informacijama o mogućoj uplati sume osiguranja za pokriće troškova u slučaju potrošačevog otkazivanja ugovora o turističkom paket-aranžmanu, povrede, bolesti, smrtnog slučaja, povratka u Republiku, odnosno BiH uključujući ime i adresu osiguravaoca i

z) uslovima i zahtjevima koji se tiču ugovora o turističkom paket-aranžmanu.

(3) Izuzetno od stava 1. ovog člana, potvrda treba da sadrži i obavještenje o lokalnom predstavniku agencije, broju telefona agencije za hitne pozive, agencija je obavezna da potrošaču dostavi prilikom zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu, a najkasnije prije počinjanja putovanja.

(4) Obavještenje o obavezi dostavljanja podataka koji omogućavaju neposredan kontakt sa maloljetnikom koji putuje ili boravi u inostranstvu bez pratnje roditelja ili staratelja, kao i o imenu, adresi i broju telefona lica odgovornog za maloljetnika u mjestu boravka u inostranstvu, agencija je dužna da potrošaču dostavi prije zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu, a najkasnije 14 dana prije počinjanja putovanja.

Član 90.

(1) U ugovoru o turističkom paket-aranžmanu cijena aranžmana se ne može mijenjati, osim ukoliko je to u ugovoru izričito predviđeno, i ako ugovor sadrži podatke za izračunavanje nove cijene.

(2) U skladu sa ovim zakonom, naknadna promjena obračuna cijene aranžmana može se utvrditi u slučaju:

a) promjene troškova prevoza za više od 5% od ugovorene cijene, a koja je prouzrokovana promjenom cijena nafte i derivata nafte (gorivo),

b) promjene takse za određene usluge, kao što su: pristajanje na lukama i aerodromima, peljarenje i putničke takse na aerodromima i

v) uticaja promjene deviznog kursa, ako ta promjena utiče na povećanje cijene aranžmana više od 5%.

(3) Agencija je obavezna da informiše potrošača o povećanju cijene kada sazna za okolnosti iz stava 2. ovog člana.

(4) Ako agencija zahtijeva povećanje cijene, potrošač ima pravo da odustane od ugovora o turističkom paket-aranžmanu pod uslovom da to odmah saopšti agenciji.

(5) Ugovorena cijena ne smije se povećati ni u kojem slučaju u periodu od 20 radnih dana prije ugovorenog datuma polaska na putovanje.

Član 91.

(1) Prije nego što počne putovanje, potrošač može prenijeti svoj aranžman na drugog potrošača koji ispunjava sve uslove za putovanje, s tim da je obavezan da o tome u primjerenom roku obavijesti agenciju.

(2) Drugi potrošač koji preuzima aranžman i njegov prethodnik solidarno su odgovorni agenciji za plaćanje cijene i troškova prenošenja ugovornih obaveza.

(3) U slučaju iz stava 1. ovog člana, agencija može zahtijevati naknadu samo troškova koji nastanu zamjenom potrošača.

Član 92.

- (1) Potrošač može potpuno ili djelimično odustati od ugovora o turističkom paket-aranžmanu u bilo koje vrijeme prije polaska na putovanje.
- (2) Ako potrošač odustane od ugovora o turističkom paket-aranžmanu, agencija gubi pravo na naplatu ugovorene cijene.
- (3) Ako potrošač prije počinjanja putovanja odustane od ugovora o turističkom paket-aranžmanu u primjerenom roku koji se određuje s obzirom na vrstu putovanja u opštim uslovima putovanja agencije, agencija ima pravo na naknadu administrativnih troškova, koji ne mogu biti veći od 5% od vrijednosti aranžmana.
- (4) U slučaju neblagovremenog odustajanja od ugovora o turističkom paket-aranžmanu, agencija može od potrošača zahtijevati naknadu u određenom procentu od ugovorene cijene, a procenat se utvrđuje srazmjerno periodu preostalom do počinjanja putovanja i koji mora biti ekonomski opravdan.
- (5) Ako potrošač odustane od ugovora o turističkom paket-aranžmanu zbog okolnosti koje nije mogao izbjeći ili otkloniti i koje bi da su postojale u vrijeme zaključenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu predstavljale opravdan razlog da ne zaključi ugovor, kao i u slučaju ako potrošač obezbijedi odgovarajuću zamjenu ili zamjenu pronade agencija, agencija ima pravo isključivo na naknadu administrativnih troškova.

Član 93.

- (1) Ako prije ugovorenog dana počinjanja putovanja agencija utvrdi da je prinuđena da izmijeni pojedine bitne odredbe ugovora o turističkom paket-aranžmanu, kao što su cijena, destinacija, prevozno sredstvo, karakteristike ili kategorija prevoza, datum polaska, vrsta, lokacija, kategorija ili nivo udobnosti smještaja, obavezna je da izmjene bez odgađanja saopšti potrošaču, u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa koji je lako dostupan potrošaču, da bi potrošač donio odluku u vezi sa izmjenom ugovora o turističkom paket-aranžmanu.
- (2) Ako je potrošač sredstvom komunikacije na daljinu rezervisao aranžman, agencija je obavezna da izmjene iz stava 1. ovog člana dostavi potrošaču sredstvom komunikacije na daljinu kojim je potrošač izvršio rezervaciju.
- (3) U slučaju iz stava 1. ovog člana, potrošač ima pravo da:
 - a) prihvati zamjenu ugovorenog putovanja drugim putovanjem istog ili boljeg kvaliteta bez obaveze potrošača da plati razliku u cijeni,
 - b) prihvati zamjenu ugovorenog putovanja drugim putovanjem slabijeg kvaliteta i naknadu za razliku u cijeni i
 - v) zahtijeva vraćanje uplaćenih sredstava po osnovu ugovora o turističkom paket-aranžmanu.
- (4) Potrošač je obavezan da bez odgađanja obavijesti agenciju o odluci iz stava 3. ovog člana, u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa ili sredstvom komunikacije na daljinu kojim je izvršio rezervaciju.
- (5) U slučaju raskida ugovora o turističkom paket-aranžmanu prije polaska na putovanje, agencija je obavezna da potrošaču refundira kaparu koju je uplatio i to u roku od 30 dana od dana prijema pisanog obavještenja potrošača iz stava 4. ovog člana.

(6) Agencija ne može zahtijevati od potrošača da plati naknadu štete u slučaju raskida ugovora o turističkom paket-aranžmanu prije polaska na putovanje, a potrošač ima i pravo da zahtijeva da mu se isplati kamata na njegovu uplaćenu kaparu po stopi koju obračunava komercijalna banka na tromjesečne depozite i to za period od dana uplate kapare do dana otkazivanja ugovora.

(7) Ako za vrijeme izvršenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu dođe do izmjena u aranžmanu, a potrošač se odluči da raskine ugovor o turističkom paket-aranžmanu, u tom slučaju, potrošač snosi samo realne troškove izvršenih usluga agencije do trenutka odustajanja od aranžmana,

(8) U svakom slučaju, bez obzira na vrstu odluke koju donese, potrošač ima pravo da traži naknadu štete.

(9) O svakom propustu u vezi sa izvršenjem ugovora o turističkom paket-aranžmanu koji primijeti na licu mjesta, potrošač je obavezan da obavijesti pružaoca odgovarajućih usluga i organizatora i/ili trgovca na malo, u pisanoj formi ili na bilo koji drugi odgovarajući način, što je prije moguće.

Član 94.

(1) Ako agencija nakon počinjanja putovanja utvrdi da potrošaču nisu pružene, odnosno da neće biti u mogućnosti da potrošaču pruži usluge u skladu sa ugovorom o turističkom paket-aranžmanu, obavezna je da ponudi potrošaču druge odgovarajuće usluge do okončanja putovanja bez dodatnih troškova za potrošača, kao i da isplati eventualnu razliku u cijeni između ugovorenih i pruženih usluga.

(2) Ako pružanje usluge iz stava 1. ovog člana nije moguće, ili potrošač ne prihvati uslugu iz opravdanih razloga, agencija je obavezna da potrošaču nadoknadi troškove koji su posljedica izmjene nakon polaska na putovanje, kao i da obezbijedi besplatan povratak odgovarajućim prevoznim sredstvom u mjesto polaska ili drugo mjesto o kojem se dogovori sa potrošačem.

(3) Ako agencija ne pruži potrošaču usluge iz stava 1. ovog člana ili ako ne obezbijedi besplatan povratak odgovarajućim prevoznim sredstvom u mjesto polaska ili drugo mjesto o kojem se dogovori sa potrošačem, potrošač može da:

a) o svom trošku pribavi druge odgovarajuće usluge i

b) izvrši povratak odgovarajućim prevoznim sredstvom u mjesto polaska ili drugo mjesto o kojem se dogovori sa agencijom.

(4) U slučaju iz stava 3. ovog člana agencija je dužna da potrošaču, na njegov zahtjev, nadoknadi troškove.

Član 95.

(1) Ako agencija organizuje boravak učenika ili studenta na školovanju, odnosno na studijama u inostranstvu, obavezna je da obezbijedi smještaj učenika, odnosno studenta u odgovarajućoj porodici ili drugom odgovarajućem smještaju, u saradnji sa učenikom, odnosno studentom i u skladu sa standardima koji se osnovano mogu očekivati u zemlji iz koje potiče.

(2) Agencija je obavezna da obezbijedi učeniku, odnosno studentu mogućnost redovnog pohađanja nastave ili obuke u toku boravka u inostranstvu.

(3) Agencija je obavezna da najkasnije u roku od 14 dana od dana počinjanja putovanja obavijesti potrošača o imenu, adresi i telefonskom broju porodice domaćina i imenu, adresi i telefonskom broju

odgovornog lica kome učenik, odnosno student može da se obrati za pomoć u mjestu boravka u inostranstvu.

(4) Agencija je dužna da učeniku, odnosno studentu, pruži neophodne informacije o kulturi, običajima i načinu života u zemlji domaćina.

(5) Ako agencija ne ispuní obaveze iz st. 3. i 4. ovog člana, potrošač ima pravo da prije počinjanja putovanja bez naknade raskine ugovor o turističkom paket-aranžmanu.

(6) Teret dokazivanja ispunjenja obaveza iz st. 3. i 4. ovog člana je na agenciji.

(7) Potrošač ima pravo da raskine ugovor o turističkom paket-aranžmanu u bilo koje vrijeme prije putovanja.

(8) U slučaju da potrošač raskine ugovor o turističkom paket-aranžmanu nakon počinjanja putovanja, agencija je dužna da organizuje povratak učenika, odnosno studenta u mjesto polaska.

(9) U slučaju da potrošač raskine ugovor o turističkom paket-aranžmanu nakon otpočinjanja putovanja iz razloga za koje agencija ne odgovara, agencija ima pravo na naknadu troškova povratka učenika, odnosno studenta.

Član 96.

(1) Agencija i lokalni predstavnik agencije, dužni su da bez odgađanja:

a) odgovore na pritužbe potrošača za vrijeme trajanja putovanja i

b) otklone svako odstupanje od ugovora o turističkom paket-aranžmanu na koje potrošač ukaže.

(2) U slučaju da odstupanje od ugovora o turističkom paket-aranžmanu na koje potrošač ukaže nije otklonjeno za vrijeme trajanja putovanja, potrošač ima pravo da zahtijeva srazmjerno umanjeње cijene.

(3) Ako odstupanje od ugovora o turističkom paket-aranžmanu na koje potrošač ukaže, a koje nije otklonjeno za vrijeme trajanja putovanja, predstavlja neizvršenje ili djelimično izvršenje ugovorne obaveze u pogledu njenog obima ili kvaliteta, potrošač može da zahtijeva od agencije povraćaj uplaćenih sredstava po osnovu ugovora o turističkom paket-aranžmanu.

(4) Potrošač ne može da zahtijeva umanjeње cijene ako nesavjesno propusti da ukaže na odstupanja između pruženih i ugovorenih usluga.

Član 97.

(1) Agencija je obavezna da realizuje aranžman na način koji je ugovoren.

(2) U slučaju da aranžman nije realizovan u skladu sa ugovorom o turističkom paket-aranžmanu, potrošač može da zahtijeva od agencije otklanjanje nedostataka u primjerenom roku.

(3) Ako agencija u primjerenom roku ne otkloni nedostatke u realizaciji ugovora o turističkom paket-aranžmanu u skladu sa članom 96. ovog zakona, potrošač može da raskine ugovor.

(4) Potrošač nije dužan da agenciji ostavi primjeren rok za otklanjanje nedostataka u realizaciji ugovora o turističkom paket-aranžmanu, ako:

a) pružanje druge odgovarajuće usluge nije moguće ili ako agencija izričito odbije da pruži drugu odgovarajuću uslugu i

b) nema interes za otklanjanje nedostataka u realizaciji ugovora .

(5) Agencija snosi troškove povratka potrošača u mjesto polaska ili drugo mjesto o kojem se dogovori sa potrošačem i druge troškove koji nastanu zbog raskida ugovora o turističkom paket-aranžmanu.

Član 98.

(1) Ako zbog događaja za koji nisu odgovorne ugovorne strane ispunjenje obaveze agencije postane nemoguće, prestaju i obaveze potrošača.

(2) Ako je u slučaju iz stava 1. ovog člana potrošač preduzeo određene radnje u cilju ispunjenja svoje ugovorne obaveze, potrošač može zahtijevati od agencije vraćanje uplaćenih sredstava po pravilima o vraćanju stečenog bez osnova.

(3) Troškove povratka potrošača u mjesto polaska ili drugo dogovoreno mjesto, snose ugovorne strane u jednakim dijelovima, a druge troškove koji se odnose na prestanak ugovora o turističkom paket-aranžmanu snosi potrošač.

Član 99.

(1) Ako agencija ili treće lice koje je u ime agencije trebalo da izvrši obavezu iz ugovora o turističkom paket-aranžmanu, ne ispuni, odnosno djelimično ispuni obavezu iz ugovora ili ako kasni sa njenim ispunjenjem, potrošač može da zahtijeva naknadu štete, uključujući nematerijalnu štetu.

(2) Ako u slučaju iz stava 1. ovog člana potrošač podnese agenciji zahtjev za naknadu štete iz razloga što treće lice koje je u ime agencije trebalo da izvrši obavezu iz ugovora o turističkom paket-aranžmanu, ne ispuni, odnosno djelimično ispuni obavezu iz ugovora ili ako zakasni sa njenim ispunjenjem, agencija je ovlaštena da od trećeg lica zahtijeva naknadu uplaćenog iznosa.

(3) Agencija se oslobađa odgovornosti iz stava 1. ovog člana ako dokaže da je neispunjenje, djelimično ispunjenje ili kašnjenje sa ispunjenjem posljedica potrošačevog namjernog ili krajnje nepažljivog postupanja.

Član 100.

(1) Potrošač je obavezan da agenciju i lokalnog predstavnika agencije na koju je agencija uputila potrošača za slučaj potrebe pružanja određene pomoći, u pisanoj formi ili na drugi odgovarajući način, obavijesti o nedostacima izvršenih usluga, najkasnije u roku od 30 dana od dana utvrđivanja nedostataka.

(2) Agencija je obavezna da prije otpočinjanja putovanja, na jasan i razumljiv način, u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa koji je lako dostupan potrošaču, obavijesti potrošača o dužnosti iz stava 1. ovog člana i mogućim posljedicama propuštanja izvršenja te dužnosti.

(3) Agencija je obavezna da potrošaču omogući da se na jednostavan i pristupačan način obraća licu odgovornom za prijem pritužbi potrošača za vrijeme trajanja putovanja.

(4) Ako agencija ne ispuni obaveze iz st. 2. i 3. ovog člana, potrošač ne može snositi štetne posljedice propuštanja da agenciju ili , lokalnog predstavnika agencije na koju je agencija uputila potrošača za slučaj

potrebe pružanja određene pomoći obavijesti o nemogućnosti izvršenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu.

(5) Ako potrošač propusti da blagovremeno obavijesti agenciju u roku propisanom opštim uslovima putovanja agencije o nedostacima pruženih usluga ne može zahtijevati umanjenje cijene iz člana 93. ovog zakona, raskid ugovora iz člana 94. ovog zakona i naknadu štete iz člana 99. ovog zakona, osim ako se odgovornost za propuštanje roka iz stava 1. ovog člana ne može staviti potrošaču na odgovornost.

Član 101.

Agencija je obavezna da potrošaču nadonadi troškove nastale raskidom ugovora o turističkom paket-aranžmanu, osim u slučaju:

a) raskida ugovora o turističkom paket-aranžmanu zbog nedovoljnog broja prijavljenih putnika, ako je prije zaključenja ugovora obavijestila potrošača da je izvršenje putovanja uslovljeno brojem prijavljenih putnika i da rok za obavještanje potrošača o raskidu ne može biti kraći od pet dana od dana počinjanja putovanja i

b) prestanka ugovora o turističkom paket-aranžmanu zbog nemogućnosti ispunjenja ugovornih obaveza za koji nisu odgovorne ugovorne strane, pri čemu se veliki broj prijavljenih putnika ne smatra kao nemogućnost ispunjenja.

Član 102.

(1) Potrošač nema pravo da primi naknadu za neizvršenje ugovora o turističkom paket-aranžmanu od agencije u sljedećim slučajevima:

a) ako je ugovor o turističkom paket-aranžmanu otkazan zbog nedovoljnog broja učesnika pod uslovom da je potrošač bio unaprijed informisan o toj klauzuli ugovora i

b) ako je ugovor o turističkom paket-aranžmanu otkazan zbog više sile kao posljedice nepredviđenog i izuzetnog događaja čije su posljedice takve prirode da se nisu mogle izbjeći, niti predvidjeti i pored dužne pažnje.

(2) U smislu stava 1. tačka b) ovog člana prebukiranje kapaciteta se ne smatra višom silom.

Član 103.

(1) Agencija je obavezna da preduzme sve neophodne mjere u slučaju raskida ugovora o turističkom paket-aranžmanu, a posebno u vezi sa povratkom potrošača ako je povratna karta bila ugovorena.

(2) Agencija snosi sve ostale troškove u slučaju iz stava 1. ovog člana.

Član 104.

(1) Organizator putovanja i subagent solidarno su odgovorni potrošaču za izvršenje ugovorenih usluga, kao i za štetu nastalu usljed neizvršenja ugovora o turističkom paket-aranžmanu, čak i u slučaju kada je ugovor zaključio subagent u svoje ime, a za račun organizatora putovanja.

(2) Lica koja pružaju usluge tokom putovanja na zahtjev agencije ili lica koje naruči te usluge odgovorni su potrošaču za izvršenje tih usluga, kao i za štetu nastalu zbog neizvršenja ili nepotpunog izvršenja usluge, a potrošač ima pravo da uputi odštetni zahtjev bilo kojem od navedenih lica.

(3) Na garanciju trgovca za usluge iz ugovora o turističkom paket-aranžmanu koje nisu izvršene zbog nesposobnosti plaćanja trgovca, shodno se primjenjuju pravila o aktiviranju jemstva prema zakonu koji uređuje oblast turizma.

XIV VREMENSKO KORIŠĆENJE NEPOKRETNOSTI U TURIZMU

Član 105.

(1) Za vremensko korišćenje nepokretnosti u turizmu, u smislu ovog zakona, zaključuju se sljedeći ugovori: ugovor o vremenski podijeljenom korišćenju nepokretnosti, ugovor o dugoročnom proizvodu za odmor, ugovor o preprodaji, ugovor o razmjeni (u daljem tekstu: ugovori o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu) i sporedni ugovor.

(2) Ugovor o vremenski podijeljenom korišćenju nepokretnosti je ugovor koji traje do jedne godine i kojim potrošač stiče, uz naknadu, pravo da koristi jednu ili više smještajnih jedinica u ugostiteljskom objektu za smještaj za noćenje u količini većoj od jednog perioda zauzeća,

(3) Ugovor o dugoročnom proizvodu za odmor je ugovor koji traje do jedne godine i kojim potrošač prvenstveno, uz naknadu, stiče pravo da dobije popust ili drugu pogodnost u vezi sa smještajem, odvojeno ili zajedno sa putovanjem ili drugim uslugama,

(4) Ugovor o preprodaji je ugovor kojim trgovac, uz naknadu, pomaže potrošaču da proda ili kupi vremenski podijeljeno korišćenje smještajne jedinice u ugostiteljskom objektu za smještaj ili dugoročni proizvod za odmor,

(5) Ugovor o razmjeni je ugovor kojim se potrošač, uz naknadu, priključuje sistemu razmjene koji mu dozvoljava pristup smještaju za noćenje ili drugim uslugama u zamjenu za dopuštanje drugim licima da vremenski ograničeno uživaju u pogodnostima koje proizlaze iz njegovog ugovora o vremenski podijeljenom korišćenju nepokretnosti i

(6) Sporedni ugovor je ugovor kojim potrošač pribavlja usluge koje su u vezi sa ugovorom o vremenski podijeljenom korišćenju nepokretnosti ili ugovorom o dugoročnom proizvodu za odmor, a koje pruža trgovac ili treće lice po osnovu aranžmana između trećeg lica i trgovca.

Član 106.

(1) Trgovac je dužan da potrošača u primjerenom roku prije zaključenja ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu tačno i potpuno obavijesti o podacima navedenim u standardnim informativnim obrascima za ugovore.

(2) Obavještenja iz stava 1. ovog člana trgovac je dužan da dostavi potrošaču bez naknade, u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa koji je lako dostupan potrošaču, na jasan i razumljiv način.

(3) Ministar trgovine i turizma (u daljem tekstu: ministar) pravilnikom propisuje sadržaj standardnih informativnih obrazaca za ugovore o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu.

Član 107.

1) Informativni obrasci iz člana 106. stav 3. ovog zakona čine sastavni dio ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu i ne mogu se mijenjati osim ako se ugovorne strane o tome izričito

saglase ili ako su izmjene nastale zbog neuobičajenih i nepredvidivih okolnosti van kontrole trgovca čije posljedice nisu mogle biti izbjegnute i uslučaju dužne pažnje.

(2) Eventualne izmjene podataka iz informativnih obrazaca iz člana 106. stav 3. ovog zakona moraju se predočiti potrošaču prije zaključenja ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu, na papiru ili drugom trajnom nosaču podataka pristupačnom potrošaču, uz obavezu da se izmjene naznače u ugovoru.

Član 108.

(1) Prilikom oglašavanja ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu, trgovac je dužan da obavijesti potrošača o uslovima i načinu za dobijanje obavještenja iz člana 106. ovog zakona.

(2) U slučaju da prilikom promotivnog ili prodajnog događaja, trgovac nudi lično potrošaču da zakluče ugovore o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu, obavezan je da jasno istakne promotivnu ili prodajnu svrhu tog događaja.

(3) Trgovac mora omogućiti da obavještenje iz člana 106. ovog zakona bude dostupno potrošaču za vrijeme trajanja promotivnog ili prodajnog događaja.

Član 109.

(1) Ugovori o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu se zaključuju u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa.

(2) Trgovac je dužan da nakon potpisivanja ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu potrošaču preda najmanje jedan primjerak potpisanog ugovora.

(3) U slučaju zaključenja ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu, podaci iz člana 106. ovog zakona postaju sastavni dio ugovora, obavezuju trgovca i ne mogu se mijenjati, osim ako ugovorne strane izričito ugovore drugačije ili ako promjene nastanu usljed više sile.

(4) Trgovac je dužan da u primjerenom roku prije zaključenja ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu, obavijesti potrošača o svakoj promjeni podataka iz člana 106. ovog zakona, u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa) koji je lako dostupan potrošaču.

(5) Trgovac je dužan da u ugovorima o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu izričito navede svaku promjenu podataka iz člana 106. ovog zakona koja nastane u periodu od obavještanja potrošača o podacima do zaključenja ugovora.

Član 110.

(1) Ugovori o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu pored podataka iz člana 106. ovog zakona moraju da sadrže, najmanje:

a) podatke o datumu i mjestu zaključenja ugovora,

b) ime, prebivalište i potpis potrošača i

v) poslovno ime (firma), odnosno ime, prebivalište, odnosno sjedište i potpis trgovca, odnosno ime, prebivalište i potpis ovlaštenog lica trgovca.

(2) Trgovac je dužan da u primjerenom roku prije zaključenja ugovora potrošača izričito obavijesti o:

a) pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora,

b) roku u kome potrošač može da jednostrano raskine ugovore i

v) zabrani naplate cijene unaprijed prije isteka roka u kome potrošač može da jednostrano raskine ugovore o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu.

(3) Potrošač mora da odvojeno od potpisivanja ugovora potpiše ugovorne odredbe koje se odnose na prava potrošača iz stava 2. ovog člana.

(4) Obrazac o jednostranom raskidu ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu sastavni je dio ugovora.

(5) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj i izgled obrasca o jednostranom raskidu ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu.

Član 111.

(1) Potrošač može da jednostrano raskine ugovore o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu, bez obaveze da navede razloge za raskid, u roku od 14 dana o dana prijema zaključenih ugovora.

(2) U slučaju istovremenog zaključenja ugovora iz člana 105. st 2, 3. i 4. ovog zakona i ugovora o razmjeni, rok za jednostrani raskid ugovora računa se od dana prijema zaključenog ugovora o omogućavanju razmjene vremenski podijeljenog korišćenja nepokretnosti.

Član 112.

(1) Ako trgovac nije dostavio potrošaču obrazac o jednostranom raskidu ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa, potrošač može da jednostrano raskine ugovore, odnosno predugovore u roku od godinu dana i 14 dana od dana prijema zaključenog ugovora, odnosno predugovora.

(2) Ako trgovac dostavi potrošaču obrazac za jednostrani raskid ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu prije isteka godinu dana od dana kada je potrošač primio primjerak zaključenih ugovora, odnosno predugovora, rok za jednostrani raskid ugovora iz člana 111. ovog zakona računa se od dana kada je potrošač primio obrazac o jednostranom raskidu ugovora.

(3) Ako trgovac ne obavijesti potrošača o podacima iz člana 106. ovog zakona u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa, potrošač ima pravo da jednostrano raskine ugovore o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu, odnosno predugovore u roku od tri mjeseca i 14 dana od dana kada je primio primjerak zaključenih ugovora, odnosno predugovora.

(4) Ako trgovac dostavi potrošaču obavještenje o podacima iz člana 106. ovog zakona prije isteka tri mjeseca od dana kada je potrošač primio primjerak zaključenog ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu, odnosno predugovora, rok za jednostrani raskid ugovora iz člana 111. ovog zakona računa se od dana kada je potrošač primio obavještenje.

Član 113.

(1) Izjava kojom potrošač jednostrano raskida ugovore o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu proizvodi pravno dejstvo ako je data u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa.

(2) Izjavu iz stava 1. ovog člana potrošač je obavezan da dostavi trgovcu na obrascu za jednostrani raskid ugovorao vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu, osim u slučaju iz člana 112. stav 1. ovog zakona.

(3) Izjava iz stava 2. ovog člana smatra se blagovremenom ako je poslata prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora.

Član 114.

(1) Jednostranim raskidom ugovorao vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu, odnosno predugovora, prestaju obaveze ugovornih strana da izvrše, odnosno zaključe ugovore.

(2) Potrošač ima pravo da jednostrano raskine ugovoreo vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu bez naknade troškova i nije dužan da plati usluge koje su mu pružene prije jednostranog raskida ugovora, odnosno predugovora.

(3) Ako potrošač jednostrano raskine ugovore o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu smatra se da su raskinuti svi povezani ugovori bez obaveze plaćanja bilo kakvih troškova od potrošača, uključujući ugovor o kreditu bez obzira da li je potrošaču kredit odobrio trgovac ili treće lice.

(4) Ako je potrošaču kredit odobrilo treće lice, trgovac je dužan da o jednostranom raskidu ugovora obavijesti davaoca kredita.

(5) Ukoliko potrošač raskine ugovore o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu, trgovac je dužan da mu bez odgađanja vrati plaćeni iznos novca, a najkasnije u roku od 15 dana od dana kada je primio pisano obavještenje od potrošača.

Član 115.

(1) Prilikom zaključenja ugovora iz člana 105. st. 2, 3. i 4. ovog zakona zabranjeno je ugovaranje plaćanja, pružanja sredstava obezbjeđenja, izričitog priznanja duga ili drugog izvršenja obaveze prema trgovcu ili trećem licu prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora.

(2) Prilikom zaključenja ugovora o preprodaji, zabranjeno je ugovaranje plaćanja, pružanja sredstava obezbjeđenja, izričitog priznanja duga ili drugog izvršenja obaveze prema trgovcu ili trećem licu prije njegovog izvršenja, odnosno prije nego što je preprodaja izvršena.

Član 116.

(1) U slučaju zaključenja ugovora o dugoročnom proizvodu za odmor, plaćanje cijene vrši se samo u ratama, u jednakim godišnjim iznosima za vrijeme trajanja ugovora.

(2) Ukupan iznos koji je potrošač obavezan da uplati, uključujući članarinu, obračunava se u jednakim godišnjim ratama.

(3) Trgovac je dužan da potrošaču pošalje zahtjev za plaćanje svake rate u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa, najkasnije 14 dana prije dana njenog dospjeća.

(4) Nakon isplate prve rate, potrošač može bez kamate da raskine ugovor o dugoročnom proizvodu za odmor dostavljanjem obavještenja o jednostranom raskidu ugovora trgovcu, u roku od 14 dana od dana prijema zahtjeva za plaćanje naredne rate.

Član 117.

(1) Trgovac je obavezan da potrošaču pruži pomoć prilikom preprodaje vremenski podijeljenog korišćenja nepokretnosti, odnosno dugoročnog proizvoda za odmor.

(2) Ako trgovac ne pruži potrošaču pomoć na način iz stava 1. ovog člana, potrošač može da zahtijeva od trgovca da otkupi vremenski podijeljeno korišćenje nepokretnosti ili dugoročnog proizvoda za odmor.

Član 118.

Na garanciju trgovca za usluge iz ugovora o vremenski podijeljenom korišćenju nepokretnosti koje nisu izvršene zbog nesposobnosti plaćanja trgovca, shodno se primjenjuju pravila o aktiviranju bankarske garancije prema propisima iz oblasti turizma.

Član 119.

Trgovac, lica koja po nalogu trgovca učestvuju u prodaji vremenski podijeljenog korišćenja nepokretnosti, lica kojima je trgovac povjerio obavljanje određenih poslova iz ugovora o prodaji vremenski podijeljenog korišćenja nepokretnosti, ostali trgovci koji učestvuju u prodaji usluga vremenski podijeljenog korišćenja nepokretnosti, kao i posrednici u prodaji usluga vremenski podijeljenog korišćenja nepokretnosti, solidarno su odgovorni potrošaču za izvršenje i za pravne posljedice neizvršenja ugovornih obaveza.

XV NOSIOCI ZAŠTITE POTROŠAČA

Član 120.

U smislu ovog zakona subjekti odgovorni za zaštitu potrošača u Republici su:

- a) Vlada Republike Srpske (u daljem tekstu: Vlada),
- b) Ministarstvo,
- v) drugi republički organi uprave u okviru svoje nadležnosti utvrđene zakonom koji uređuje stvarnu nadležnost organa uprave,
- g) agencije, fondovi i regulatorna tijela u okviru svoje nadležnosti u skladu sa zakonom kojim se uređuju njihove nadležnosti,
- d) organi jedinica lokalne samouprave,
- đ) Privredna komora Republike Srpske i Zanatsko-preduzetnička komora Republike Srpske,
- e) udruženja za zaštitu potrošača,
- ž) obrazovne institucije i mediji,
- z) Republička uprava za inspekcijske poslove Republike Srpske i drugi nadležni inspekcijski organi,
- i) Ombudsman u osiguranju i
- j) Ombudsman za bankarski sistem.

Član 121.

(1) Vlada, na prijedlog ministarstva, donosi Program za zaštitu potrošača u Republici (u daljem tekstu: Program).

(2) Programom se utvrđuju ciljevi politike zaštite potrošača, način i dinamika ostvarivanja tih ciljeva, subjekti ovlašćeni za realizaciju programa, finansijska sredstva i drugi elementi značajni za ostvarivanje zaštite potrošača.

(3) Program se donosi za period od dvije godine.

Član 122.

Ministarstvo je nadležno da u oblasti zaštite potrošača:

a) predlaže Vladi Program,

b) brine se o realizaciji Programa,

v) proučava i daje prijedloge koji se odnose na politiku zaštite potrošača,

g) saraduje sa udruženjima za zaštitu potrošača i prati njihov rad,

d) vodi evidenciju udruženja i saveza za zaštitu potrošača u Republici,

đ) prati stanje u oblasti zaštite potrošača i u okviru svoje nadležnosti, predlaže nadležnim organima izmjene propisa u vezi sa zaštitom potrošača,

e) koordinira rad nadležnih organa iz člana 120. stav 1. t. v) do j) ovog zakona na izradi Programa i Godišnjeg programa za zaštitu potrošača u BiH,

ž) saraduje i razmjenjuje informacije i podatke sa svim subjektima odgovornim za zaštitu potrošača u Republici,

z) vrši raspodjelu finansijskih sredstava za realizaciju poslova iz oblasti zaštite potrošača i

i) vrši i druge poslove u skladu sa zakonom.

Član 123.

(1) Djelatnost zaštite potrošača obavljaju udruženja za zaštitu potrošača, koja upisom u registar kod nadležnog suda u skladu sa zakonom, stiču svojstvo pravnog lica.

(2) Udruženja za zaštitu potrošača su udruženja osnovana u skladu sa zakonom kojim se uređuje osnivanje i pravni položaj udruženja, a čija oblast djelovanja je ostvarivanje ciljeva zaštite potrošača.

(3) Udruženja za zaštitu potrošača moraju djelovati nezavisno od trgovaca i ne smiju sticati finansijska sredstva od trgovaca.

(4) Udruženja za zaštitu potrošača djeluju na nivou jedinice lokalne samouprave i republičkom nivou.

(5) Udruženja za zaštitu potrošača iz stava 1. ovog člana, mogu se udruživati u saveze udruženja za zaštitu potrošača radi zajedničkog djelovanja na ostvarivanju interesa potrošača u Republici.

Član 124.

(1) Pojedine poslove utvrđene Programom mogu vršiti udruženja i savezi za zaštitu potrošača koji su upisani u evidenciju Ministarstva.

(2) U cilju usmjeravanja i podsticanja rada udruženja za zaštitu potrošača u budžetu Republike mogu se planirati sredstva za finansiranje:

a) planskih aktivnosti udruženja za zaštitu potrošača, kao što su: seminari, brošure, promotivni materijali, edukacija, podrška regionalnih skupova,

b) projekata u oblasti zaštite potrošača i

v) materijalnih troškova rada udruženja za zaštitu potrošača.

(3) Sadržaj, način i oblik vođenja evidencije propisuje ministar.

(4) Poslovi iz st. 1. i 2. ovog člana dodjeljuju se na osnovu javnog konkursa, koji raspisuje Ministarstvo.

(5) Ministar pravilnikom propisuje kriterijume za raspodjelu finansijskih sredstava za realizaciju poslova iz oblasti zaštite potrošača.

(6) Jedinice lokalne samouprave podržavaju aktivnosti udruženja i saveza potrošača u skladu sa svojim nadležnostima i mogućnostima.

Član 125.

U okviru svojih programskih aktivnosti i ciljeva, udruženja za zaštitu potrošača:

a) brinu se o zaštiti pojedinačnih i zajedničkih interesa potrošača,

b) daju savjete i pružaju druge vrste pomoći za ostvarivanje prava potrošača,

v) informišu potrošače o cijenama, kvalitetu, kontroli i bezbjednosti proizvoda i usluga,

g) sprovode ispitivanja i vrše uporedne analize proizvoda i usluga posredstvom akreditovanih, odnosno ovlašćenih tijela za ocjenjivanje usaglašenosti u skladu sa posebnim propisima i o rezultatima informišu javnost,

d) dostavljaju nadležnim organima informacije o trgovcima ili davaocima usluga koji prodaju proizvode ili pružaju usluge koji ne odgovaraju propisanim uslovima u pogledu bezbjednosti i kvaliteta proizvoda i usluga,

đ) sarađuju sa svim nadležnim organima iz člana 120. ovog zakona,

e) donose godišnji plan rada,

ž) učestvuju u izradi Programa,

z) zastupaju potrošača u vansudskom postupku za zaštitu prava potrošača i

i) daju primjedbe i prijedloge prilikom donošenja propisa iz oblasti zaštite potrošača.

XVI ZAŠTITA PRAVA POTROŠAČA

Član 126.

- (1) Zaštita prava potrošača u smislu ovog zakona ostvaruje se u vansudskom i u sudskom postupku.
- (2) Vansudska zaštita prava potrošača iz ovog zakona ostvaruje se pred nadležnim inspekcijskim organima i organima za arbitražno rješavanje sporova, uz uslov da je potrošač prethodno postupio po čl. 25, 26, 27, 31. i 51. ovog zakona.
- (3) Sudska zaštita prava potrošača iz ovog zakona ostvaruje se pred nadležnim sudom.

Član 127.

- (1) Ukoliko trgovac ne udovolji opravdanom zahtjevu potrošača, potrošač se može obratiti Republičkoj upravi za inspekcijske poslove i nadležnim inspekcijskim organima jedinica lokalne samouprave radi zaštite svojih prava u roku od 90 dana od dana saznanja za učinjenu povredu ili ugrožavanje prava, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana učinjene povrede, odnosno ugrožavanja prava.
- (2) Osim organa iz stava 1. ovog člana, potrošač se može svojim zahtjevom obratiti i drugim nadležnim organima koji su posebnim propisima ovlašćeni da postupaju po zahtjevima za zaštitu prava potrošača.
- (3) Organi iz st. 1. i 2. ovog člana dužni su da razmotre zahtjev za zaštitu prava potrošača iz svoje nadležnosti, te o preduzetim radnjama i mjerama pisano obavijeste potrošača u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva za zaštitu prava.

Član 128.

- (1) Potrošački spor je svaki spor koji proizlazi iz ugovornog odnosa trgovca i potrošača.
- (2) Potrošački spor može se riješiti vansudskim putem.
- (3) Strane u postupku vansudskog rješavanja potrošačkih sporova su ravnopravne.

Član 129.

- (1) Za povrede prava potrošača iz ovog zakona vansudska zaštita prava ostvaruje se pri Arbitražnom odboru za potrošačke sporove koji se osniva pri Privrednoj komori Republike Srpske i Arbitražnom odboru za potrošačke sporove koji se osniva pri Zanatsko-preduzetničkoj komori Republike Srpske (u daljem tekstu: Odbor).
- (2) Odbor iz stava 1. ovog člana neće rješavati sporove koji nastanu usljed:
 - a) smrti, tjelesne povrede ili narušenog zdravlja potrošača,
 - b) pružanja zdravstvenih ili pravnih usluga potrošaču i
 - v) prenosa prava na nepokretnostima.
- (3) Odbor iz stava 1. ovog člana ne rješava sporove čija je vrijednost veća od 10.000,00 KM.

Član 130.

(1) Postupak pred Odborom može se pokrenuti pod uslovom da se spor između trgovca i potrošača prethodno pokušao sporazumno riješiti.

(2) Postupak pred Odborom pokreće se tužbom potrošača.

(3) U postupku pred Odborom potrošač nastupa samostalno ili ga u istom postupku, uz prethodno datu saglasnost potrošača može zastupati udruženje za zaštitu potrošača koje je upisano u evidenciju Ministarstva.

(4) Ministar pravilnikom propisuje uslove i kriterijume za udruženja za zaštitu potrošača koja zastupaju prava potrošača u postupku pred Odborom.

Član 131.

(1) Privredna komora Republike Srpske i Zanatsko-preduzetnička komora Republike Srpske vrše stručne i administrativne poslove, te obezbjeđuju prostorije i druge tehničke uslove za rad Odbora.

(2) Komore iz stava 1. ovog člana svojim internim aktima uređuju pitanja sastava Odbora, način izbora članova Odbora, način rada, pravila i troškove postupka pred Odborom.

Član 132.

(1) Članovi Odbora su dužni da sprovedu postupak nezavisno i nepristrasno i ne smiju nastupati kao predstavnici strana u sporu, niti od njih primati ili tražiti uputstva.

(2) Članovi Odbora dužni su da čuvaju kao tajnu informacije koje saznaju u postupku.

(3) Prilikom izbora, članovi Odbora su dužni da potpišu izjavu o prihvatanju uslova iz st. 1. i 2. ovog člana.

Član 133.

Odluka odbora ne utiče na pravo potrošača da svoja prava ostvaruje u sudskom postupku.

Član 134.

(1) Odbor je dužan da godišnji izvještaj o radu dostavi Ministarstvu, najkasnije do 31. marta tekuće godine za prethodnu godinu.

(2) Izvještaj iz stava 1. ovog člana objavljuje se na internet stranici Ministarstva.

Član 135.

(1) Nadležni sud će svojim aktom narediti prestanak bilo kakve radnje ili prakse koja je u suprotnosti sa odredbama ovog zakona ili drugih propisa, a koji štete zajedničkim interesima potrošača.

(2) Nadležni organi iz člana 120. stav. 1. t. b), v), g), d), e) i z) ovog zakona, ovlašćeni su da pokrenu postupak pred nadležnim sudom za donošenje akta iz stava 1. ovog člana.

Član 136.

- (1) Postupak iz člana 135. stav 1. ovog zakona sprovodi se po odredbama hitnog postupka.
- (2) Sud ima ovlaštenja da naloži objavljivanje presude u cijelosti ili djelimično u medijima ili da zatraži od tužene strane da u tom smislu da svoju izjavu.
- (3) Sud može odlučiti o nametanju finansijskih sankcija za svaki dan kašnjenja u ispunjenju sudske odluke.
- (4) U slučaju kršenja odredaba koje se odnose na prezentovanje ugovora ili na postavljanje nepoštenih odredbi u potrošačkim ugovorima, postupak pred nadležnim sudom može biti pokrenut zajednički ili pojedinačno protiv većeg broja trgovaca iz istog ekonomskog sektora ili njihovih asocijacija koje koriste ili preporučuju istu praksu ili postavljanje sličnih nepoštenih odredaba u potrošačkim ugovorima.
- (5) U istom postupku, subjekti odgovorni za zaštitu potrošača iz člana 120. stav. 1. t. b), v), g), d), e) i z). ovog zakona imaju ovlaštenja da zahtijevaju nadoknadu štete nanesene kolektivnim interesima potrošača.

XVII NADZOR

Član 137.

- (1) Nadzor nad primjenom ovog zakona vrši Ministarstvo, ministarstvo nadležno za poslove zdravlja, ministarstvo nadležno za poslove poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, ministarstvo nadležno za poslove industrije, energetike i rudarstva, ministarstvo nadležno za poslove saobraćaja, ministarstvo nadležno za poslove prostornog uređenja, građevinarstva i ekologije, ministarstvo nadležno za poslove prosvjete, kao i ministarstvo nadležno za poslove finansija.
- (2) Inspeksijski nadzor nad primjenom odredaba ovog zakona ili propisa donesenih za njegovo sprovođenje vrši Republička uprava za inspeksijske poslove posredstvom republičkih inspektora nadležnih za vršenje inspeksijskog nadzora u odgovarajućoj oblasti, odnosno nadležnih inspektora u jedinicima lokalne samouprave u odgovarajućoj oblasti, u skladu sa zakonom.

Član 138.

U vršenju inspeksijskog nadzora nadležni inspektor ima sva prava, dužnosti i ovlaštenja koja su propisana ovim zakonom i zakonima kojima se uređuje inspeksijski nadzor.

Član 139.

- (1) Ako nadležni inspektor u vršenju nadzora utvrdi da je trgovac odbio da postupi po osnovanoj reklamaciji potrošača iz čl. 25, 26, 27, 31. i 51. ovog zakona donijeće rješenje kojim će trgovcu naložiti da ispuni zahtjev potrošača, odrediti način ispunjenja zahtjeva i rok za postupanje.
- (2) Na način iz stava 1. ovog člana nadležni inspektor postupa i kada prodavac ili proizvođač ne ispunjava uslove iz garantnog lista u skladu sa ovim zakonom i posebnim propisom.

Član 140.

(1) Nadležni inspektor će donijeti rješenje kojim naređuje obustavljanje prodaje proizvoda do otklanjanja utvrđenih nepravilnosti ako ustanovi da trgovac ili davalac usluge:

a) prodaje proizvode za koje nije obezbijedio odgovarajuću dokumentaciju propisanu članom 23. stav 1. ovog zakona, kao i rezervne dijelove, kontinuirani tehnički servis, odnosno održavanje i popravku, u skladu sa ovim zakonom,

b) prodaje proizvode sa nedostatkom koji nisu obilježeni na propisan način,

v) prodaje proizvode koji nemaju deklaraciju ili deklaracija ne sadrži propisane podatke,

g) prodajnu cijenu proizvoda, odnosno usluge nije vidljivo istakao ili nije istaknuta u službenoj valuti BiH,

d) rasprodaju proizvoda nije objavio na način uobičajen u mjestu prodaje,

đ) proizvod na rasprodaji nije jasno i vidljivo označen cijenom prije i cijenom nakon sniženja,

e) najveći procenat sniženja cijena proizvoda na rasprodaji ne iznosi najmanje jednu petinu vrijednosti svih proizvoda na rasprodaji,

ž) proizvod koji je na rasprodaji, jer mu uskoro ističe rok upotrebe, nema vidljivo istaknut krajnji rok upotrebe,

z) putem rasprodaje prodaje proizvod sa nedostatkom ili greškom i nije takav proizvod fizički odvojio od redovne prodaje ispravnog proizvoda i vidljivo istaknuo da je riječ o prodaji proizvoda sa nedostatkom ili greškom, te svaki pojedinačni proizvod posebno označio i

i) prodaje proizvode kojima uskoro ističe rok upotrebe i nije takve proizvode fizički odvojio od redovne prodaje ostalih proizvoda i vidljivo istakao da je riječ o prodaji proizvoda kojima uskoro ističe rok upotrebe.

(2) Ako nadležni inspektor utvrdi nedostatke iz stava 1. ovog člana donijeće rješenje kojim će odrediti rok do kada je trgovac dužan da otkloni utvrđeni nedostatak.

(3) Ako trgovac ne otkloni utvrđeni nedostatak u roku koji je određen u rješenju inspektora, inspektor će donijeti rješenje o zabrani prodaje proizvoda, odnosno pružanja usluga.

(4) Zabrana iz stava 3. ovog člana traje do otklanjanja nedostataka zbog kojih je ta mjera izrečena rješenjem nadležnog inspektora.

Član 141.

Nadležni inspektor će donijeti rješenje kojim zabranjuje prodaju proizvoda ako u vršenju nadzora ustanovi da trgovac ili davalac usluge:

a) prodaje proizvode ili pruža usluge koje nisu sigurne po život i zdravlje potrošača i životnu sredinu,

b) prodaje proizvode ili pruža usluge zdravstveno ili higijenski neispravnih proizvoda, proizvoda kojima je istekao rok upotrebe,

v) prodaje proizvode u ambalaži štetnoj po zdravlje potrošača ili životnu sredinu, odnosno ako je pakovanje i prepakivanje proizvoda učinjeno na način kojim nije obezbijeđeno očuvanje zdravstvene i higijenske ispravnosti i kvalitet proizvoda,

g) prodaje igračke i druge proizvode namijenjene djeci a napravljeni su od materijala koji mogu štetno djelovati na zdravlje djece ili ti proizvodi ne sadrže vidno upozorenje o opasnostima pri korišćenju, odnosno ograničenju korišćenja i

d) propisani rok upotrebe nije jasno, vidljivo i čitko naznačen na omotu proizvoda.

Član 142.

(1) Protiv rješenja iz čl. 139, 140. i 141. ovog zakona može se izjaviti žalba u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja, nadležnom drugostepenom organu u odgovarajućoj upravnoj oblasti, iz člana 137. stav 1. ovog zakona u skladu sa zakonom koji uređuje oblast republičke uprave.

(2) Žalba iz stava 1. ovog člana ne odgađa izvršenje rješenja nadležnog inspektora.

XVIII KAZNE NE ODREDBE

Član 143.

(1) Novčanom kaznom od 3.000 KM do 15.000 KM kazniće se za prekršaj trgovac kao pravno lice, ako:

a) proizvodi namijenjeni potrošačima nisu sigurni po život i zdravlje potrošača i životnu sredinu, odnosno ne odgovaraju zdravstvenim, higijenskim, ekološkim i drugim uslovima u skladu sa zakonima kojim se uređuje zdravstvena ispravnost proizvoda, hrane, zakonom kojim se uređuje zaštita prirode i životne sredine, važećim standardima, tehničkim i drugim propisima (član 8),

b) prodaje proizvod, odnosno pruža uslugu potrošaču na način koji je u suprotnosti sa profesionalnom pažnjom i dobrim poslovnim običajima (član 13. stav 1),

v) ne isporuči potrošaču plaćeni proizvod ili uslugu (član 13. stav 5),

g) rasprodaju proizvoda ne objavi na uobičajen način na mjestu prodaje (član 14. stav 1),

d) nudi izvan prodajnih prostorija, pojedinačno ili sa drugim proizvodima, mlijeko, drugu hranu i piće za novorođenčad i odojčad, kao i pribor za korišćenje tih proizvoda, kojima se zamjenjuje prirodan način ishrane, odnosno ako prodaje igračke i druge proizvode namijenjene djeci koji su napravljeni od materijala koji može štetno djelovati na zdravlje dece (član 17. st. 1.i 2),

đ) uz prodaju proizvoda nudi dostavu proizvoda u kuću ili stan potrošača ili neko drugo mjesto, a potrošaču proizvod ne dostavi u ispravnom stanju, ugovorenog kvaliteta i količine kao i u dogovorenom roku, te mu tom prilikom ne uruči sva pripadajuća dokumenta, uz obavezno izdavanje potvrde o prijemu proizvoda u pisanoj formi (član 20. stav 1),

e) ne sačuva sva svojstva proizvoda koji je namijenjen prodaji na način utvrđen važećim propisima o kvalitetu proizvoda ili preporuci proizvođača, a naročito proizvoda koji ima ograničen rok upotrebe (član 21. stav 1),

ž) ne vodi Knjigu reklamacija (član 25. stav 1),

z) pruža javnu uslugu a ne omogući potrošaču korišćenje javne usluge pod jednakim uslovima, bez diskriminacije (član 46. stav 3),

i) sa potrošačem ne zaključi ugovor u pisanoj formi u skladu sa članom 48. stav 3. ovog zakona,

j) potrošaču obustavi pružanje javne usluge do okončanja sudskog ili vansudskog postupka, a račun za pruženu javnu uslugu se osporava u sudskom ili vansudskom postupku, a potrošač uredno plaća sve sljedeće nesporne račune, odnosno ako je trgovac obustavio pružanje javne usluge prije nego što je od nadležnog organa obaviješten o pokretanju postupka (član 53. st. 1. i 2),

k) vrši isporuku potrošaču proizvoda ili usluge koju potrošač nije naručio, ako takva isporuka zahtijeva plaćanje (član 67. stav 1),

l) posluje kao turistička agencija koja obavlja poslove organizatora putovanja (organizator putovanja) i turistička agencija koja posreduje u organizaciji turističkog putovanja (subagent), a sa svakim potrošačem ne zaključi ugovor o turističkom paket-aranžmanu (član 84. stav 1),

lj) ne zaključi ugovor o vremenskom korišćenju nepokretnosti na način iz člana 109. stav 1. ovog zakona i

m) u vrijeme zaključenja ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu ugovori plaćanje, pružanja sredstava obezbjeđenja, izričitog priznanja duga ili drugog izvršenja obaveze prema trgovcu ili trećem licu prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora, odnosno ugovori plaćanje, pružanja sredstava obezbjeđenja, izričitog priznanja duga ili drugog izvršenja obaveze prema trgovcu ili trećem licu prije zaključenja ugovora o vremenski podijeljenom korišćenju nepokretnosti, odnosno prije nego što trgovac na drugi način ispuni obaveze iz ugovora o preprodaji (član 115. st. 1. i 2).

(2) Novčanom kaznom od 1.000 KM do 5.000 KM kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu.

(3) Novčanom kaznom od 1.500 KM do 7.000 KM kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana trgovac organizovan kao preduzetnik.

Član 144.

(1) Novčanom kaznom od 2.000 KM do 10.000 KM kazniće se za prekršaj trgovac kao pravno lice, ako:

a) potrošačima isporučuje proizvode ili pruža usluge a ne posluje na jednom od jezika konstitutivnih naroda koji je u službenoj upotrebi u Republici i u pisanim dokumentima ne koristi poslovno ime i sjedište, ili skraćeno poslovno ime i sjedište kako je upisano u odgovarajući registar (član 7),

b) prodaje proizvode potrošačima koji u predviđenom roku trajanja i u skladu sa svrhom i propisanim uslovima čuvanja i korišćenja mogu ugroziti život i zdravlje potrošača, životnu sredinu ili mogu da nanesu štetu imovini potrošača (član 10),

v) daje lične podatke o potrošaču trećim licima, bez prethodnog odobrenja potrošača (član 12),

g) ne prodaje proizvode, odnosno ne pruža usluge svim potrošačima pod istim uslovima (član 13. stav 3),

d) vrši diskriminaciju potrošača na način iz člana 13. stav 6. ovog zakona,

đ) ne naznači razloge rasprodaje na prodajnom mjestu i ako na proizvodu na rasprodaji nije jasno i vidljivo označena cijena prije i cijena nakon sniženja (član 14. stav 2),

e) proizvod koji je na rasprodaji, a kojem uskoro ističe rok upotrebe, nema vidljivo istaknut krajnji rok upotrebe, odnosno ako proizvodi sa posebnim tehničkim svojstvima nemaju prateću dokumentaciju (član 15. st. 1. i 3),

ž) na rasprodaji fizički ne odvoji proizvod sa nedostatkom ili greškom, od redovne prodaje ispravnog proizvoda i vidljivo ne istakne da je riječ o prodaji proizvoda sa nedostatkom ili greškom, te svaki pojedinačni proizvod posebno ne označi (član 16. stav 1),

z) prodaje proizvode kojima uskoro ističe rok upotrebe, a takav proizvod fizički ne odvoji od redovne prodaje ostalih proizvoda i vidljivo ne istakne da je riječ o prodaji proizvoda kojima uskoro ističe rok upotrebe (član 16. stav 3),

i) igračke i drugi proizvodi ne sadrže vidna upozorenja o opasnostima za djecu pri korišćenju proizvoda, kao i upozorenja o ograničenju korišćenja proizvoda namijenjenih djeci do određenih godina života (član 17. stav 3),

j) vidljivo ne istakne cijenu za jedinicu mjere proizvoda, naziv i tip proizvoda (član 18. stav 2),

k) za proizvode u rasutom stanju ne istakne cijenu za jedinicu mjere na pakovanju ili neposredno pored proizvoda (član 18. stav 6),

l) prilikom pružanja usluga potrošaču isporučuje rezervne dijelove, a ne naznači cijenu rezervnih dijelova i ako prodaje umjetnička djela ili antikvitete, a na proizvod ne stavi oznaku na osnovu koje se cijena proizvoda može provjeriti u cjenovniku (član 18. st. 7. i 8),

lj) se ne pridržava prodajne cijene (član 18. stav 12),

m) rok nije jasno, vidljivo i čitko označen na omotu proizvoda koji ima propisani rok upotrebe (član 21. stav 2),

n) prodaje proizvod koji zbog svojih svojstava ne odgovara uobičajenoj upotrebi i propisanom kvalitetu (član 21. stav 3),

nj) isprave nisu napisane jasno, vidljivo i čitko na jednom od jezika konstitutivnih naroda koji je u službenoj upotrebi u Republici (član 23. stav 2),

o) proizvod prodaje sa originalnim omotom ili ambalažom, a na zahtjev potrošača proizvod posebno ne zamota (član 24. stav 1),

p) u prodajnom objektu vidno ne istakne Knjigu reklamacija (član 25. stav 3),

r) ne postupi u skladu sa članom 26. stav 1, članom 27. stav 1. i članom 28. stav 1. ovog zakona,

s) ne preuzme proizvod od potrošača o svom trošku i ne pošalje ga na servis, te ga ispravnog ne vrati potrošaču (član 30),

t) ne postupi u skladu sa članom 31. stav 1. ovog zakona,

ć) deklaracija ne sadrži podatke iz člana 33. stav 3. ovog zakona,

u) za tehnički složene proizvode ne utvrdi i u tehničkom uputstvu ne navede rok obezbijeđenog servisiranja, i ne izvrši snabdijevanje tržišta rezervnim dijelovima, priborom i drugim proizvodima bez kojih se taj proizvod ne može upotrebljavati prema predviđenoj namjeni (član 36. stav 1),

f) ovlaštene servise i tržište redovno ne snabdijeva potrebnom vrstom i količinom rezervnih dijelova (član 37. stav 1),

h) postupi suprotno članu 40. stav 4. ovog zakona i potrošaču ne saopšti bitne informacije, odnosno ako postupi suprotno čl. 39, 41. i 42. ovog zakona,

c) za pruženu javnu uslugu, blagovremeno i bez naknade potrošaču ne izda odgovarajući račun, koji sadrži sve potrebne podatke i ne omogućavaju potrošaču provjeru obračuna pružene usluge (član 46. stav 4),

č) u najmanje jednom glasilu koji se distribuira na cijeloj teritoriji Republike ne objavi uslove i promjene uslova iz člana 47. stav 1. ovog zakona (član 47. stav 2),

dž) ne obračunava potrošnju električne energije, toplotne energije, gasa, vode i slično, na osnovu stvarnih isporuka, očitanih na mjernom uređaju potrošača (član 49. stav 1),

š) račun za pružene telekomunikacijske usluge ne sadrži sve potrebne podatke koji potrošaču omogućavaju provjeru ispravnosti obračuna pružanih usluga (pozivani broj sa kojim je ostvarena veza, vrijeme trajanja poziva, broj impulsa i iznos) u obračunskom periodu i ako se račun za pružanje javne usluge potrošaču ne dostavi posebno za svaku uslugu (član 50. st. 1. i 2),

aa) ako postupi suprotno obavezi obavještanja iz člana 62. stav 1. ovog zakona,

ab) za vrijeme ugovaranja, a najkasnije prije isporuke, ne dostavi potrošaču obavještenje u pisanoj formi ili drugom trajnom nosaču zapisa sa svim podacima iz člana 62. ovog zakona (član 63. stav 1),

av) ne isporuči proizvod ili ne pruži uslugu u roku od 15 dana od dana kada mu je potrošač poslao narudžbu (član 66. stav 1),

ag) ugovor o turističkom paket-aranžmanu ne zaključi u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa, i ako ugovor ne sadrži sve zakonom propisane podatke (član 85),

ad) program putovanja ne uruči korisniku turističke usluge prije zaključenja ugovora (član 86. stav 5),

ađ) postupi u suprotnosti sa obavezom informisanja iz člana 87. stav 1. ovog zakona,

ae) ugovor ne sadrži sve odredbe iz programa putovanja koji je lično uručen potrošaču (član 87. stav 3),

až) ne obavijesti potrošača o svakoj promjeni podataka iz člana 86. ovog zakona u primjerenom roku prije zaključenja ugovora, u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa koji je lako dostupan potrošaču (član 88. stav 2),

az) u trenutku zaključenja ugovora ili neposredno nakon njegovog zaključenja, ne izda potrošaču potvrdu o putovanju (član 89. stav 1),

ai) ne informiše potrošača o povećanju cijene i ako povećava ugovorenu cijenu u periodu od 20 radnih dana prije ugovorenog datuma polaska na putovanje (član 90. st. 3. i 5),

aj) prije ugovorenog dana počinjanja putovanja utvrdi da je prinuđen da izmijeni pojedine bitne odredbe ugovora, kao što su cijena, destinacija, prevozno sredstvo, karakteristike ili kategorija prevoza, datum počinjanja putovanja, vrstu, lokaciju, kategoriju ili nivo udobnosti smještaja, a te izmjene bez odgađanja ne saopšti potrošaču, u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa koji je lako dostupan potrošaču (član 93. stav 1),

ak) u slučaju raskida ugovora prije polaska na putovanje, potrošaču ne refundira kaparu koju je uplatio i to u roku od 30 dana od dana prijema pisanog obavještenja potrošača (član 93. stav 5),

al) nakon počinjanja putovanja utvrdi da potrošaču nisu pružene, odnosno da neće biti u mogućnosti da potrošaču pruži usluge u skladu sa ugovorom, a potrošaču ne ponudi druge odgovarajuće usluge do okončanja putovanja bez dodatnih troškova za potrošača, kao i ne isplati eventualnu razliku u cijeni između ugovorenih i pruženih usluga, odnosno ako potrošaču ne nadoknadi troškove koji su posljedica izmjene nakon polaska na putovanje, kao i ne obezbijedi besplatan povratak odgovarajućim prevoznim sredstvom u mjesto polaska ili drugo mjesto o kojem se dogovori sa potrošačem (član 94. st. 1. i 2),

alj) postupi suprotno obavezama iz člana 95. st. 1, 2. i 8. ovog zakona,

am) ne preduzme sve neophodne mjere u slučaju raskida ugovora ,a posebno u vezi sa povratkom potrošača ako je povratna karta bila ugovorena (član 103),

an) potrošača u primjerenom roku prije zaključenja ugovora o vremenski podijeljenom korišćenju nepokretnosti tačno i potpuno ne obavijesti o podacima navedenim u standardnim informativnim obrascima za ugovore o vremenskom korišćenju nepokretnosti (član 106. stav 1),

anj) nakon potpisivanja ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu potrošaču ne preda najmanje jedan primjerak potpisanog ugovora (član 109. stav 2),

ao) ne postupi po obavezi obavještavanja iz člana 110. stav 2. ovog zakona i

ap) potrošaču ne pruži pomoć prilikom preprodaje vremenski podijeljenog korišćenja nepokretnosti, odnosno dugoročnog proizvoda za odmor (član 117. stav 1).

(2) Novčanom kaznom od 800 KM do 4.000 KM kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu.

(3) Novčanom kaznom od 1.000 KM do 5.000 KM kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana trgovac organizovan kao preduzetnik.

Član 145.

(1) Novčanom kaznom od 2.000 KM do 10.000 KM kazniće se za prekršaj trgovac (operater, izdavalac EIP-a) kao pravno lice, ako:

a) kao operater pruža usluge sa dodatnom vrijednošću u Republici, a ne formira javni telefonski imenik brojeva sa naznakom usluge i cijene te usluge sa podacima o vlasniku broja, podacima o davaocu sadržaja usluga, matičnog broja operatera i davaoca sadržaja usluga, punom adresom i telefonskim brojem koji ne smije biti iz numeracije brojeva sa dodatnom vrijednošću (član 60. stav 3),

b) kao izdavalac EIP-a, prilikom zaključenja ugovora, a prije isporuke EIP-a, u pisanom ili elektronskom obliku, zainteresovanom korisniku, odnosno potrošaču ne saopšti podatke iz člana 77. stav 1. ovog zakona,

v) nakon obavljenog prenosa novčane vrijednosti, izdavalac EIP-a korisniku EIP-a u pisanom ili elektronskom obliku ne dostavi obavještenje iz člana 78. stav 1. ovog zakona,

g) ne upotrijebi EIP u skladu sa uslovima koji važe za izdavanje i upotrebu EIP-a i ne preduzme sve mjere da bi se EIP i njegova upotreba učinila bezbjednim, a posebno podatke koji omogućavaju njegovu upotrebu (lični identifikacioni broj ili drugu šifru), (član 79. stav 1),

d) postupi suprotno članu 81. stav 3. ovog zakona i

đ) kao izdavalac EIP-a ne obezbijedi da korisnik EIP-a u svako doba prijavi gubitak ili krađu EIP-a (član 83. stav 1).

(2) Novčanom kaznom od 600 KM do 3.000 KM kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu.

(3) Novčanom kaznom od 800 KM do 3.500 KM kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana trgovac organizovan kao preduzetnik.

Član 146.

(1) Novčanom kaznom od 1.000 KM do 5.000 KM kazniće se za prekršaj trgovac (operater, izdavalac EIP-a) kao pravno lice, ako:

a) kao izdavalac EIP-a vlasniku ili korisniku EIP-a ne saopšti podatke iz člana 77. stav 2. ovog zakona,

b) kao izdavalac EIP-a vlasniku i korisniku EIP-a ne omogući provjeru najmanje pet posljednjih prenosa novčanih vrijednosti, kao i preostali iznos novčanih sredstava na tom računu (član 78. stav 2) i

v) kao izdavalac EIP-a nakon prijema obavještenja od korisnika EIP-a o gubitku ili krađi EIP-a, ne preduzme mjere radi sprečavanja dalje upotrebe EIP-a (član 83. stav 2).

(2) Novčanom kaznom od 500 KM do 2.500 KM kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu.

(3) Novčanom kaznom od 500 KM do 2.500 KM kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana trgovac organizovan kao preduzetnik.

Član 147.

(1) Novčanom kaznom od 1.000 KM do 5.000 KM kazniće se za prekršaj trgovac kao pravno lice, ako:

a) daje posebne uslove prodaje za pojedine proizvode ili pojedinim grupama potrošača, a te uslove jasno ne istakne na prodajnom mjestu, u skladu sa propisom iz oblasti trgovine (član 13. stav 4),

b) je procenat sniženja cijena objavljen u rasponu, a najveći procenat sniženja se ne odnosi najmanje na jednu petinu vrijednosti svih proizvoda na rasprodaji (član 14. stav 3),

v) proizvodi koji se nude potrošaču nisu izloženi, dostupni, mjerljivi i snabdjeveni potrebnom dokumentacijom, u skladu sa zakonom (član 15. stav 2),

g) ne upozna kupca sa činjenicom u čemu se sastoji nedostatak ili greška na proizvodu (član 16. stav 2),

d) prodajna cijena i cijena za jedinicu mjere nisu jasno, vidljivo, čitko i nedvosmisleno napisane na proizvodu, odnosno omotu, te na prodajnom mjestu proizvoda i usluge, kao i na proizvodu u izlogu, kao i ako su na proizvodu, osim prodajne cijene, istaknute druge cijene (član 18. st. 3. i 4),

đ) u prilogu uz račun ne naznači da je riječ o robi koja je upotrebljavana, popravljena ili sa nedostatkom, odnosno čija su upotrebna svojstva i karakteristike na drugi način ograničena i ako ne omogući potrošaču provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa u odnosu na kvalitet i količinu kupljenog proizvoda, odnosno pružene usluge (član 18. st. 10. i 11),

e) potrošača, na njegov zahtjev, ne upozna sa svojstvima ponuđenog proizvoda, odnosno ako na izabranom uzorku proizvoda ne prikaže rad i svojstva proizvoda i dokaže njegovu ispravnost ili potrošaču ne da detaljna uputstva i objašnjenja o proizvodu koji prodaje (član 22. st. 1. i 2),

ž) prevod isprava iz člana 23. stav 1. ovog zakona nije identičan originalnom tekstu (član 23. stav 3.),

z) ukoliko postupi suprotno članu 24. st. 2, 3, 4. i 5. ovog zakona,

i) ne odgovori na reklamaciju potrošača u roku od osam dana od dana prijema reklamacije, odnosno ako ne vodi i čuva Knjigu reklamacija, najmanje godinu dana po isteku poslovne godine za koju se vodi Knjiga reklamacije (član 25. st. 4. i 5),

j) ne postupi u skladu sa obavezom povrata iznosa na osnovu kamata iz člana 26. stav 6. i člana 27. stav 6. ovog zakona,

k) osporava nedostatak, a potrošaču ne odgovori u pisanoj formi u roku od osam dana od prijema zahtjeva (član 28. stav 2),

l) ošteti ili pokvari proizvod koji je primio na popravku, održavanje ili doradu, a o vlastitom trošku ne popravi oštećenje, odnosno otkloni kvar u roku od tri dana od dana prijema reklamacije (član 31. stav 2),

lj) nakon prestanka proizvodnje ne obezbijedi nabavku rezervnih dijelova radi održavanja proizvoda, odnosno ako nema sopstveni servis u Republici, a za tehnički složene proizvode ne obezbijedi spisak pravnih i fizičkih lica (servisa) koje je ovlastio za pružanje usluga (član 36. st. 3. i 4),

m) postupi suprotno članu 40. stav 3. ovog zakona,

n) postupa u skladu sa agresivnom poslovnom praksom iz člana 44. ovog zakona,

nj) potrošaču ne dostavi detaljnu specifikaciju računa bez naknade (član 46. stav 5),

o) potrošaču ne dostavi bez naplate, obrazac ugovora koji će sadržavati uslove ugovora (član 48. stav 1),

p) na zahtjev potrošača, onemogućiti ugradnju odgovarajućeg mjernog uređaja, na osnovu projekta o tehničkoj izvodljivosti i u skladu sa opštim uslovima za isporuku i snabdijevanje (član 49. stav 2),

r) postupi suprotno članu 51. ovog zakona,

s) potrošaču nakon isporuke proizvoda ili pružene usluge ne obračuna i isplati kamate po stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca, ako je rok isporuke duži od 30 dana (član 54. stav 1),

t) se potrošaču ne legitimiše identifikacionom karticom (član 55. stav 2),

ć) potrošaču ne dostavi pisano obavještenje o pravu na jednostrani raskid ugovora, obavještenje ne sadrži ime, odnosno firmu trgovca, njegovu adresu, datum slanja obavještenja, podatke potrebne radi identifikacije ugovora, ugovorne strane, te predmet ugovora i njegovu cijenu, kao i rok za raskid ugovora,

ako obavještenje nije istaknuto i napisano na isti način kao i ostale odredbe ugovora, ukoliko je obavještenje o pravu na raskid sastavni dio ugovora (član 57. st. 1, 2. i 3),

u) obavještenje nije sačinjeno u propisanoj formi (član 62),

f) na prikladan način ne obavijesti potrošača o vremenu i načinu otpreme i to neposredno nakon otpreme proizvoda (član 63. stav 2),

h) ne izvrši obavezu isporuke naručene robe ili usluge zbog toga što je nema ili mu nije na raspolaganju, a o tome ne informiše potrošača, niti mu izvršiti povrat uplaćenog iznosa najkasnije u roku od 15 dana od dana kad je primio informaciju o nemogućnosti isporuke (član 66. stav 2),

c) postupi suprotno članu 68. ovog zakona,

č) postupi suprotno članu 72. stav 1. ovog zakona,

dž) ugovor o turističkom paket-aranžmanu ne sadrži sve odredbe iz programa putovanja koji je lično uručen potrošaču i ako na jasan i na razumljiv način ne obavijesti potrošača o podacima iz člana 87. stav 1. ovog zakona, bez naplate posebne naknade, u pisanoj formi ili drugom trajnom nosaču zapisa koji je lako dostupan potrošaču, tekstom koji je ispisan simbolima i iste veličine kao u ugovoru (član 87. st 3. i 4),

š) ne obavijesti potrošača o svakoj promjeni podataka iz člana 85. ovog zakona u primjerenom roku prije zaključenja ugovora sredstvom komunikacije na daljinu kojim je potrošač izvršio rezervaciju (član 88. stav 3),

aa) potvrda ne sadrži podatke iz člana 89. stav 2. ovog zakona, i ne postupi u skladu sa članom 89. st. 3. i 4. ovog zakona,

ab) postupi suprotno članu 90. stav 1. i članu 100. st. 2. i 3. ovog zakona,

av) ne postupi u skladu sa članom 93. stav 2. ovog zakona,

ag) u roku od 14 dana od dana počinjanja putovanja ne obavijesti potrošača o imenu, adresi i telefonskom broju porodice domaćina, i imenu, adresi i telefonskom broju odgovornog lica kome učenik, odnosno student može da se obrati za pomoć u mjestu boravka u inostranstvu (član 95. stav 3),

ad) obavještenje ne dostavi potrošaču bez naknade, u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa koji je lako dostupan potrošaču, na jasan i razumljiv način (član 106. stav 2),

ađ) ne predoči izmjene ugovora prije njegovog zaključenja, na papiru ili drugom trajnom nosaču podataka pristupačnom potrošaču, uz obavezu da se izmjene naznače u ugovoru (član 107. stav 2),

ae) postupi suprotno članu 108. i članu 109. st. 4. i 5. ovog zakona i

až) potrošaču ne pošalje zahtjev za plaćanje svake rate u pisanoj formi ili na trajnom nosaču zapisa, najkasnije 14 dana prije dana njenog dospijeca (član 116. stav 3).

(2) Novčanom kaznom od 500 KM do 2.500 KM kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu.

(3) Novčanom kaznom od 500 KM do 2.500 KM kazniće se za prekršaj iz stava 1. ovog člana trgovac organizovan kao preduzetnik.

Član 148.

(1) Za učinjene prekršaje iz čl. 143. i 144. ovog zakona koje je ponovno počinio isti trgovac u roku od dvije godine od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju, osim novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od 90 dana do šest mjeseci.

(2) Za učinjene prekršaje iz čl. 145, 146. i 147. ovog zakona koje je ponovno počinio isti trgovac u roku od dvije godine od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju, osim novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju do 90 dana.

XIX PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 149.

Trgovci, odnosno davaoci javnih usluga obavezni su da usklade svoje poslovanje sa odredbama ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 150.

Stupanjem na snagu ovog zakona, udruženja za zaštitu potrošača koja su upisana u evidenciju Ministarstva nastavljaju da rade u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 151.

Postupci zaštite potrošača početi prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona okončaće se po tim propisima.

Član 152.

U pogledu zaštite prava potrošača u korišćenju finansijskih usluga koje obuhvataju bankarske i kreditne usluge, usluge osiguranja i penzijskog osiguranja, usluga u vezi sa dobvoljnim penzijskim fondovima, investicija i usluga plaćanja primjenjuju se odredbe posebnih propisa.

Član 153.

Nadležni organi koji odlučuju o pravima i obavezama potrošača ekonomskih usluga dužni su da formiraju savjetodavna tijela iz člana 52. ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 154.

Privredna komora Republike Srpske i Zanatsko-preduzetnička komora Republike Srpske obavezne su da u svojim internim aktima ugrade odredbe o načinu rada, postupku i troškovima pred Odborom, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 155.

Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti sljedeće podzakonske akte:

a) Pravilnik o obliku i sadržaju Knjige reklamacije (član 25),

- b) Pravilnik o sadržaju standardnih informativnih obrazaca za ugovore o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu (član 106),
- v) Pravilnik o sadržaju i izgledu obrasca o jednostranom raskidu ugovora o vremenskom korišćenju nepokretnosti u turizmu (član 110),
- g) Pravilnik o sadržaju, načinu i obliku vođenja evidencije udruženja za zaštitu potrošača (član 124. stav 3),
- d) Pravilnik o kriterijumima za raspodjelu finansijskih sredstava za rad udruženja za zaštitu potrošača (član 124. stav 5) i
- đ) Pravilnik o kriterijumima za ovlašćivanje udruženja za zaštitu potrošača za zastupanje potrošača u potrošačkim sporovima pred Odborom (član 130).

Član 156.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Broj: 01-2010/11

Datum: 15. decembar 2011. godine